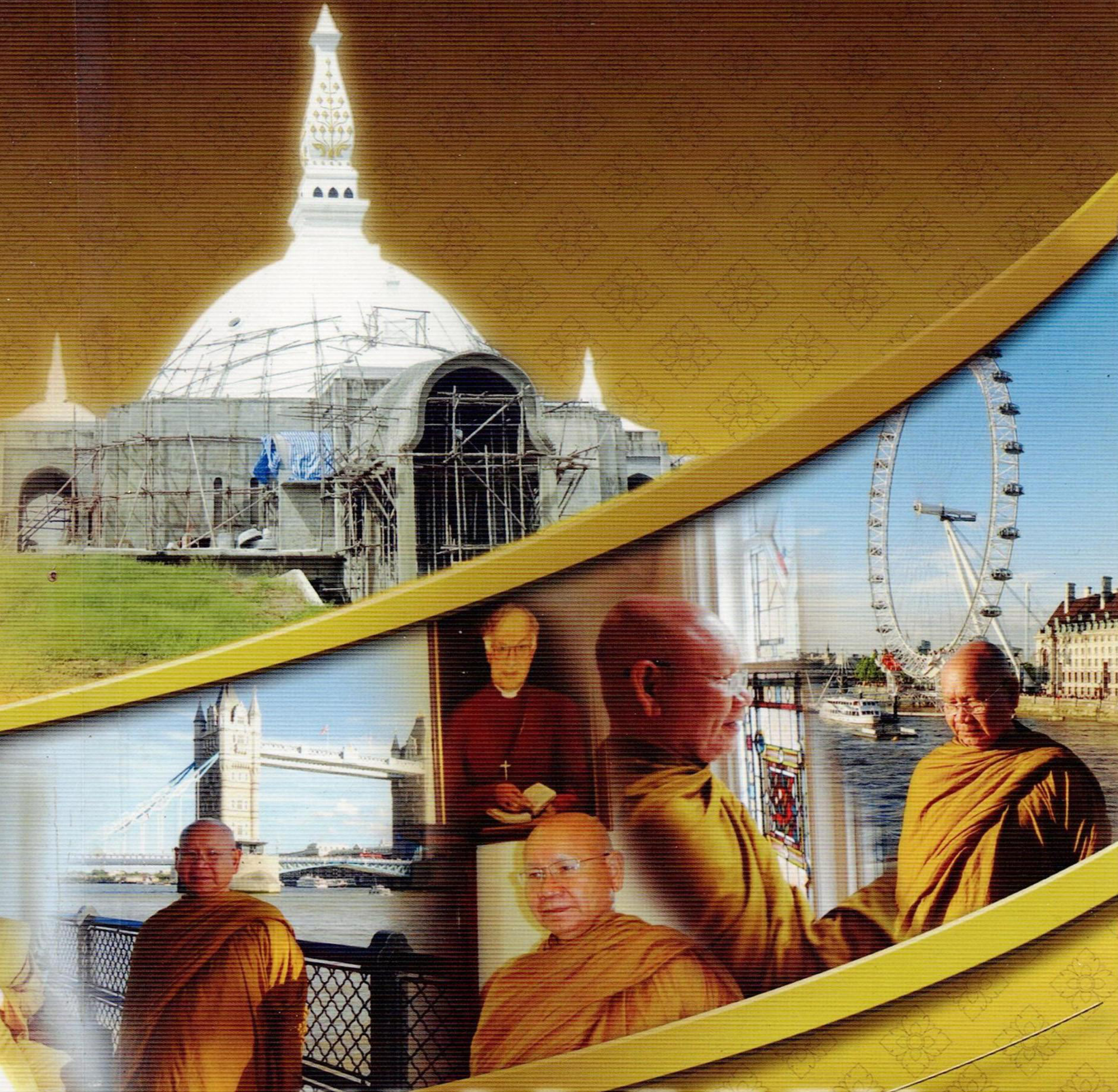

สภาวธรรม

พระครูโอภาสวุฒิกร

(หลวงพ่อโสภณ โอภาโส)

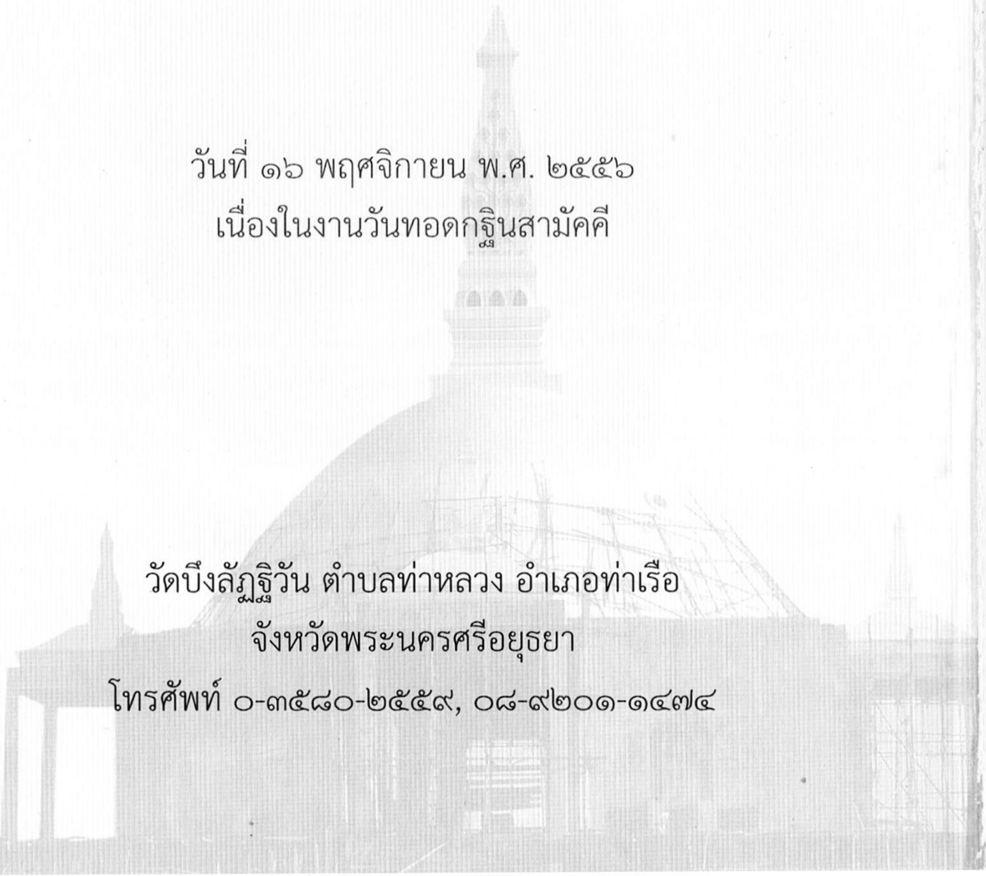

สภาวธรรม

พระครูโอภาสวุฒิกร
(หลวงพ่อโสภณ โอภาโส)

สภาวธรรม

พระครูโอภาสวุฒิกร
(หลวงพ่อโสภณ โอภาโส)

วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖
เนื่องในงานวันทอดกฐินสามัคคี

วัดบึงลัฏฐิวัน ตำบลท่าหลวง อำเภอท่าเรือ
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
โทรศัพท์ ๐-๓๕๘๐-๒๕๕๙, ๐๘-๙๒๐๑-๑๔๗๔

สภาวธรรม

พระครูโอภาสวุฒิกร
(หลวงพ่อโสภณ โอภาโส)

สงวนลิขสิทธิ์

หนังสือ เผยแผ่ธรรมะ ลำดับที่ ๓๙
พิมพ์แจกเป็นธรรมทาน

พิมพ์ครั้งแรก ๕,๐๐๐ เล่ม

ถอดเทปเสียง แม่ชีสุชาวดีบ์ วิศาลธรกุล
เรียบเรียง นางรุ่งนภา วงษ์สวัสดิ์
อำนวยการพิมพ์ นายสำเริง วงษ์สวัสดิ์
นายยศวัชร์ เราจนานนท์
นางศรีวิไล เจตน์วาที

พิมพ์ที่ สำนักพิมพ์สุภา
โทร. ๐-๒๔๓๕-๘๕๓๐

คำนำ

“สภาวธรรม” เป็นธรรมบรรยายของพระครูโอภาสวุฒิกร (หลวงพ่อโสภณ โอภาโส) แสดงธรรม ณ วัดบึงลัฏฐิวัน ก่อนเดินทางไปจำพรรษา ณ วัดอมราวดี เมืองฮาร์ฟอร์ด กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ รวมทั้งเป็นธรรมะที่แสดงต่อคณะสงฆ์ และญาติธรรม ที่วัดอมราวดี เป็นการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในฐานะพระธรรมทูต สู่แดนตะวันตก เพื่อโปรดญาติโยมอีกครั้งหนึ่งของพระเดชพระคุณหลวงพ่อ

คณะผู้จัดทำได้ติดตามธรรมะของหลวงพ่อ โดยผ่านทาง email และ Line ที่มีทั้งภาพและเสียง ตลอดระยะเวลาที่หลวงพ่อพำนักอยู่ต่างประเทศ ได้เห็นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ทางสังคมของพระเดชพระคุณหลวงพ่อ เป็นที่ประทับใจแก่ศิษยานุศิษย์ เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณพระอาจารย์คงฤทธิ์ รตนวณฺโณ แห่งวัดอมราวดี ในความเมตตา เอื้อเฟื้อ ส่งภาพ ธรรมบรรยายมาทาง Internet เป็นล่ามและดูแลหลวงพ่อ ตลอดระยะเวลาจำพรรษาอยู่ที่ประเทศอังกฤษ

ขออนุโมทนาในอานิสงส์ และกุศลเจตนาในการบริจาคทรัพย์ร่วมกันสร้างบุญกุศลในครั้งนี้ ขออำนาจ

คุณพระศรีรัตนตรัย จงเป็นปัจจัยหนุนนำให้ทุกท่าน ประสบแต่ความสุข ความเจริญรุ่งเรืองบรรลุผลธรรม ตามปรารถนาทุกประการเทอญ

คณะศิษยานุศิษย์
วัดบึงลัฏฐิวัน
๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

สารบัญ

คำนำ

สภาวธรรม ๗

พระครูโอภาสวุฒิกร (หลวงพ่อโสภณ โอภาโส)

บรรยายธรรม ณ วัดอมราวดี เมืองฮาร์ฟอร์ด

ประเทศอังกฤษ ๔๓

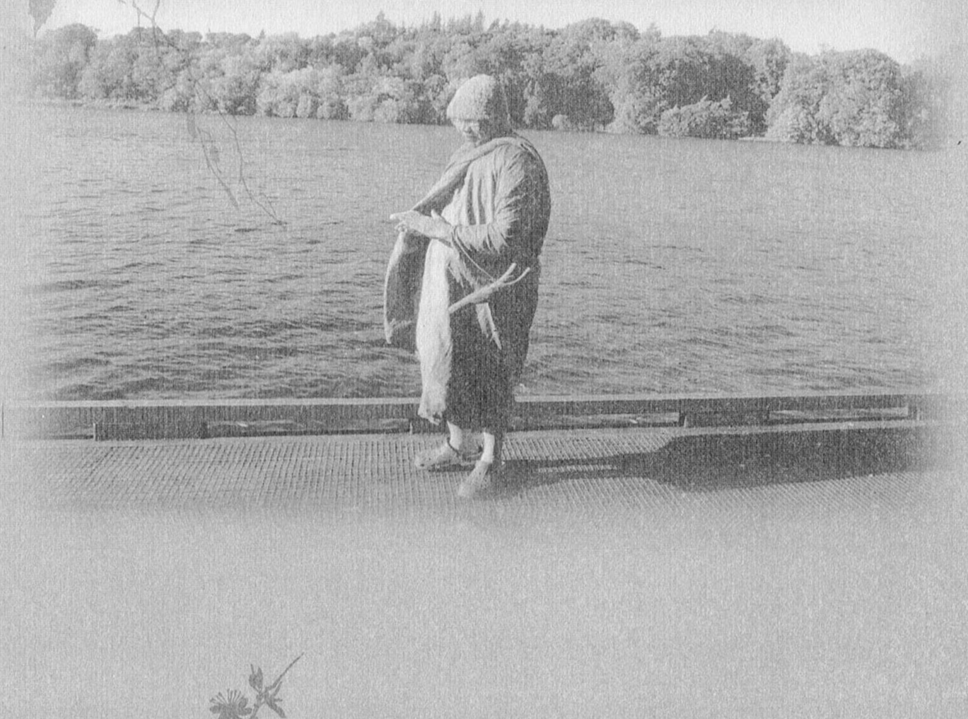
พระครูโอภาสวุฒิกร (หลวงพ่อโสภณ โอภาโส)

เสวนาธรรมกับโยมวัดอมราวดี ๕๓

พระครูโอภาสวุฒิกร (หลวงพ่อโสภณ โอภาโส)

สภาวธรรม

พระครูโอภาสวุฒิกร

โอกาสต่อไปนี้จะเป็นการแสดงบรรยายธรรม ในวันนี้จะเป็นกรณีพิเศษ เพราะว่าปีนี้ อาตมาจะลาญาติโยมไปจำพรรษาที่ประเทศอังกฤษ ช่วงระยะเวลาที่ไปจำพรรษานี้ก็ไปตามกิจนิมนต์ที่พระ เณร ญาติโยมทางอังกฤษเขานิมนต์เพื่อให้ไปแนะนำ บอกกล่าว สั่งสอน หรือพากระทำ ปกติมีการปฏิบัติกันอยู่เป็นประจำแต่ละที่ แต่ละสาขา ก็ปฏิบัติกันอยู่ ธรรมะที่ปฏิบัติกันมาไม่ว่าจะอยู่ต่างประเทศ ในประเทศนอกประเทศ หรือตรงนี้ที่อื่นก็เหมือนกัน ปฏิบัติกันอยู่ ทำกันอยู่ แต่ก็ไปตามกิจนิมนต์

อาตมาจะเดินทางจากประเทศไทย ไปสู่ประเทศอังกฤษประมาณวันที่ 20 กรกฎาคม 2556 เพื่อจะได้ไปทำ

หน้าที่เกี่ยวกับเรื่องของพระพุทธศาสนา ศาสนาพุทธ เป็นศาสนาทางปัญญา ใช้หลักการ ใช้เหตุผล อยู่ที่ไหนก็เหมือนกัน อยู่ที่ไหนก็สามารถที่จะเข้าใจได้ เข้าใจถึงหลักธรรมได้ ธรรมที่เราและท่านทั้งหลายที่เราปฏิบัติกันอยู่ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็เหมือนกัน วัดนี้หรือวัดอื่นๆ ก็เหมือนกัน การที่เราไปต่างที่ต่างถิ่น หรือต่างประเทศ มันก็ไม่ได้มีอะไรผิดแปลกแตกต่าง พูดถึงความเป็นอยู่ของมนุษย์โลก อินเดียต้นตอของพระพุทธศาสนา ก็ไม่ได้มีอะไรผิดแปลกแตกต่างไปจากประเทศไทยเรา ประเทศไทยเราก็เหมือนกัน ถ้าพูดถึงความเป็นมนุษย์เป็นคน ก็ไม่ได้มีอะไรผิดแปลกแตกต่าง ไปจากประเทศอื่นๆ ตัวธรรมะในพุทธศาสนาก็เหมือนกัน จะอยู่ประเทศใด สถานที่ไหน ไม่ได้มีอะไรผิดแปลกแตกต่างกัน เท่ากัน

ในครั้งพุทธกาลก็ดี ในปัจจุบันนี้ก็ดี พระพุทธเจ้ามีพระชนม์ชีพอยู่ก็ดี หรือพระพุทธเจ้าปรินิพพานไปแล้วสองพันหกร้อยกว่าปี **ถ้าให้อาตมาพูด จะกี่ล้านปี ธรรมก็เป็นอยู่อย่างนี้ คือธรรมะไม่มีการเปลี่ยนแปลงยังอยู่เหมือนเดิม ถ้าใครปฏิบัติเข้าถึงก็สงบ ถ้าใครปฏิบัติไม่ถึงก็ไม่สงบ** ถ้าใครปฏิบัติธรรมที่พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ พระองค์มารู้ตามความเป็นจริงของธรรมะ แล้วยอมรับธรรมชาติ ที่พระองค์ได้มาตรัสรู้แล้ว แม้จะเป็นใครก็เหมือนกัน **ต้องยอมรับความเป็น**

จริงของธรรมชาติ ธรรมนั้นเอง ตัวเรานี่ก็เป็นธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นการเกิด ดับ มันก็เป็นธรรมชาติ

เรามาศึกษาหาความรู้ในด้านธรรม เพื่อเข้าให้ถึงธรรม หรือเข้าถึงธรรมชาติ เพราะธรรมชาติ เป็นสิ่งที่เราและท่านทั้งหลายมองกันไม่เข้าใจ สังขารร่างกายที่เราใช้อยู่นี่เราก็ไม่เข้าใจมัน หรือโลกที่เราอยู่นี่ เราก็ไม่เข้าใจ แล้วไม่รู้ว่าเราจะไปแสวงหาอะไรกัน แสวงหาธรรมะเราก็ไม่รู้ว่า เราจะแสวงหากันที่ไหน หรือแสวงหากันอย่างไร คนต่างเพศต่างวัย ต่างฐานะ ต่างตระกูล มันก็เป็นธรรมชาติที่เราจะต้องมาศึกษาหาข้อมูลว่า ชีวิตของคนในโลกนี้ไม่ได้มีอะไรผิดแปลกแตกต่างไปจากของเรา หรือเราก็ไม่ได้มีอะไรผิดแปลกแตกต่างไปจากท่านทั้งหลายเช่นเดียวกัน

ทำไมพระพุทธเจ้าจึงให้เรายอมรับความเป็นจริงโดยธรรมชาติ เพราะว่า ธาตุ ขันธ์ อายตนะ รูป นาม หรือสิ่งต่างๆ ที่มนุษย์ทั้งหลายได้ประดิษฐ์ขึ้นมา ที่เราเรียกว่า เป็นบ้าน เป็นเมือง เป็นประเทศ ที่อยู่ที่อาศัยของมนุษย์โลก ที่เราเห็นกันอยู่นี้ เราจะคิดว่าเป็นประเทศนั้น เป็นประเทศนี้ แต่ตัวธรรมะจริงๆ ไม่ได้มีประเทศ ไม่ได้มีเพศมีวัย ด้วยธรรมะก็คือธรรม พระพุทธเจ้าจึงให้มารู้ตามความเป็นจริง ฉะนั้นเมื่อเราไปอยู่ตรงไหน เราจะเห็นธรรมชาติที่มันอยู่ตรงที่นั้น

เราจะมองเห็นธรรมชาติที่มันเป็นจริง และยอมรับธรรมชาติที่มันเป็นจริง แล้วทุกสิ่งทุกอย่างมันจะสงบสุข อย่างปกติเราจะเห็นว่ามันเป็นปกติของมัน ตั้งแต่เราเกิดมา เราเคยเห็นคลื่นทะเลไหม มันเป็นปกติอย่างนั้น เราจะนอน เราจะตื่น เราจะเกิด เราจะตาย ทะเลมันก็เป็นอยู่อย่างนั้น มันจะมีคลื่นอยู่ตลอด การที่เราเห็นคลื่นทะเลมากระทบฝั่งแล้วมันก็สลายไป สลายไปแล้วมันก็เกิดขึ้นมาใหม่ เราจะบอกว่ามันเป็นมาอย่างนี้ เพราะมันคือธรรมชาติ **ถ้าเราจะยอมรับในธรรมชาติ เราก็จะเข้าใจความเป็นจริงของธรรมชาติ ในสภาวะที่มันเป็นจริง**

ฉะนั้นการที่เราไปศึกษาหาข้อมูลจากสถานที่ต่างๆ จากประเทศต่างๆ ก็ดี จากหน่วยงานต่างๆ ก็ดี หรือกิจกรรมต่างๆ ก็ดี ก็คือ ธรรมชาตินั้นแหละ เมื่อเราไปศึกษาหาข้อมูลต่างๆ เราจะมาปฏิบัติ มาพัฒนาปรับปรุง เช่นเวลานี้ โลกกำลังปรับปรุง เพื่อความก้าวหน้า เพื่อความสะดวกสบายของมนุษย์โลก เอาทรัพยากรธรรมชาติ เช่นประเทศไทยของเรานี่ เมื่อก่อนเอาดินมาทำปูน เดี๋ยวนี้เอาหินทำปูน เอาแร่ต่างๆ มาพัฒนาปรับปรุงจากธรรมชาติ จากภูเขา เอามาพัฒนาปรับปรุงตามที่เราอยากให้เป็น แต่ธรรมชาติอันนี้แหละเรียกว่า สภาวะแห่งความเป็นจริง

อาตมาเคยพูดกับพระ เณร อยู่เสมอว่า น้ำที่เราเอามาต้มให้มันร้อน มันก็คือน้ำ หรือน้ำที่เราเอามาใส่ตู้เย็น มันจะเป็นก้อน มันจะแข็ง มันจะเย็น มันก็เป็นน้ำ แต่ถ้าเราไม่ปรับปรุง ไม่พัฒนา มันก็จะเป็นน้ำปกติของมัน แต่ถ้าเราเอาต้มมันก็อาจจะร้อน เอาไปใส่เครื่องที่เรียกว่า ตู้เย็น มันก็อาจจะเย็น อาจจะแข็ง แต่และแล้วมันก็กลายเป็นน้ำเหมือนเดิม มันเป็นธรรมชาติของมัน มันไม่ร้อน มันไม่เย็น มันไม่แข็ง มันเป็นปกติของมัน พื้นที่ของประเทศแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน ประเทศไหนที่พระอาทิตย์ไม่ผ่านอาจจะมีความหนาวเยือกเย็น หรือมืด ถ้าประเทศไหนมีพระอาทิตย์อยู่ใกล้ จะมีความร้อนหรือสว่าง ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เป็นธรรมชาติที่เราจะต้องเข้าใจมัน เราจะทำให้มันเป็นอย่างอื่นไม่ได้ เพราะมันเป็นธรรมชาติ

ถ้าเราจะศึกษาหาความรู้ในด้านของธรรมะ เราต้องศึกษาธรรมชาติ เราจะไปอยู่ประเทศใดในโลกนี้ เราก็ต้องไปอยู่กับมนุษย์ หรืออยู่กับคน เมื่อเราต้องอยู่กับคน เราก็ต้องศึกษาหาข้อมูลว่าคน คืออะไร คือเรานี่แหละ เราก็คือคน เขาก็คือคน แต่ภาษาคำพูด อาจจะผิดแปลกแตกต่างจากกัน แต่ว่าความหมายเดียวกัน เช่นคนเกิด กับคนตาย ไม่ว่าคุณจะพูดภาษาไหนก็แล้วแต่ แต่ว่าความหมายมันอันเดียวกัน คือ

วันเข้าพรรษาที่วัดอมราวดี
(Amaravati Temple)
กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ

เกิดแล้วก็ต้องตาย การที่เราเกิด เราตายนี้ เราก็เป็นธรรมชาติอย่างหนึ่ง

ธรรมชาติที่เราเห็นกันอยู่ มันเป็นธรรมะ ฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นชาติใด ภาษาใด ก็สามารถที่จะเข้าใจธรรมชาตินี้ได้ พระพุทธเจ้าจึงมาศึกษา หาข้อมูลในธรรมชาติ ธรรมะ นี่เป็นธรรมชาติที่เราได้ศึกษา ปฏิบัติกันอยู่ ชีวิตของเรา อายุ 20 – 30 – 40 – 50 ปี เราเห็นธรรมชาติไหม ว่าตัวเรานี่แหละคือตัวธรรมะ **ตัวธรรมะก็คือตัวเรา ตัวเรานี่คือตัวธรรมชาติ ธรรมชาติก็คือตัวเรา**

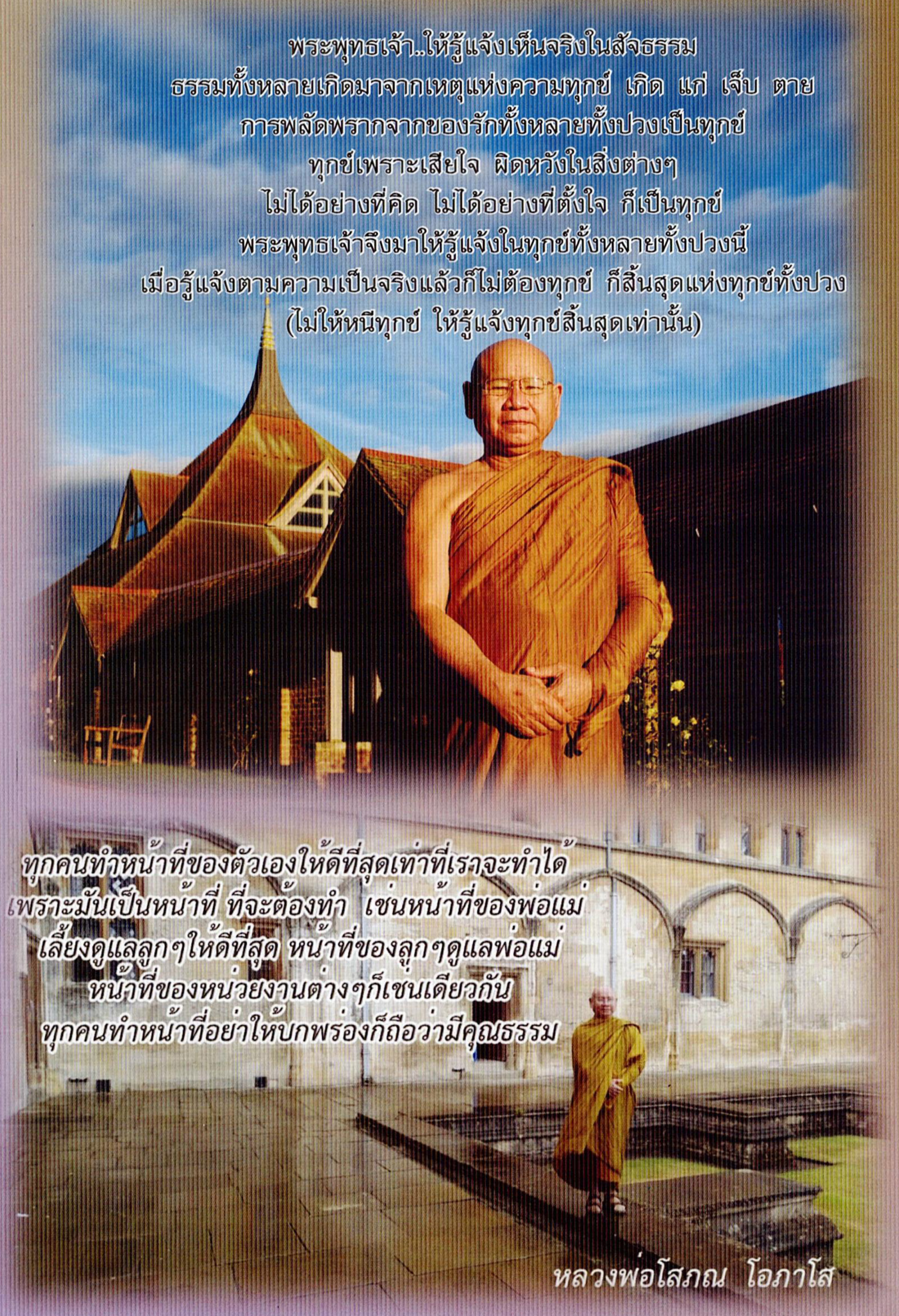
เราจะพัฒนาปรับปรุง แบบไหนอย่างไร เราก็มาดูตัวเราเองว่าจะทำอย่างไร เพื่อให้ได้มาธรรมชาติที่บริสุทธิ์ **ปกติ ดิน น้ำ ลม ไฟ มันเป็นของที่บริสุทธิ์ มันเป็นธรรมชาติอย่างนั้น แต่เมื่อเราและท่านทั้งหลาย มาพัฒนาปรับปรุง แก้ไขส่งเสริมด้วยประการต่างๆ มันก็เปลี่ยนแปลงไปชั่วขณะ** เช่นเอาปูน เอาหิน เอาทราย เอาไม้ ไปทำบ้าน หรือเอาธาตุต่างๆ มารวมกันเข้าสร้างอาคาร สร้างวัตถุ สร้างโรงงาน สร้างเครื่องจักร สร้างเครื่องยนต์ นั้นคือ สิ่งที่เกิดมาจากธรรมชาติ เกิดมาจากเรามาพัฒนาปรับปรุง เมื่อปรับปรุงไปเราก็จะเห็นสภาวะ เราจะทำอย่างไร เพื่อให้เข้าใจในธรรมชาติอันนี้ ถ้าเราไม่เข้าใจในธรรมชาติ เราก็จะทำอะไรไม่ถูก เมื่อเราทำไม่

ถูก เราก็จะบอกว่า ธรรมศึกษาหาข้อมูลเข้าใจยาก ที่จริงมันเข้าใจไม่ยาก อย่างที่เราเห็นประเทศต่างๆ เรามีความเห็นว่ามันเป็นประเทศนั้น ประเทศนี้ แต่ตามความจริงแล้วมันเป็นที่อยู่ของสัตว์โลก ที่เราอยู่เป็นกลุ่ม อยู่เป็นก้อน อยู่เป็นหมู่เป็นคณะ อย่างที่เรียกว่า ประเทศ

ท่านทั้งหลายจะทำอย่างไรเพื่อที่จะเข้าใจในธรรม อาตมาจึงบอกว่า ถ้าจะไปศึกษาหาธรรม ไม่ต้องไปศึกษาหาที่ไหนหรอก โดยความเป็นจริงแล้ว ถ้าเราปฏิบัติเพื่อธรรมะ เราจะเห็นธรรม เมื่อเราเห็นธรรมเราจะสงบ เพราะธรรมเป็นไปเพื่อสงบสุขอย่างเดียว ไม่ได้เป็นไปเพื่อเบียดเบียนตัวเอง เบียดเบียนคนอื่น ไม่ได้เป็นไปเพื่อภพ เพื่อชาติ เป็นไปเพื่อความสงบสุข และก็สิ้นสุดกันตรงนั้น ถ้าหากว่าเราไม่เข้าใจจะเป็นเหตุให้เกิดภพ เกิดชาติ เกิดเวร เกิดกรรม ด้วยประการต่างๆ ฉะนั้นท่านทั้งหลาย การที่เราและท่านทั้งหลายมา ศึกษาหาข้อมูลในการประพฤติ ในการปฏิบัติก็ทำเถอะ โอกาสเวลาที่เรามาศึกษาหาข้อมูลน้อยแล้ว เพลิดเพลินร่าเริงลุ่มหลงไปอย่างที่เราเห็นกันอยู่ เราเห็นธรรมชาติไหม ธรรมชาติก็คือตัวเรา ตัวเราก็คือตัวธรรมชาติ แล้วเราจะมาเพลิดเพลินร่าเริงกับตัวธรรมชาตินี้มากมายขนาดไหน ลองพิจารณาดู จะเพลิดเพลินอย่างไร มันก็ไม่ได้เพลิดเพลินกับ

เรา ธรรมชาติมันก็เสื่อมไป อย่างเช่นคนอายุมากขึ้น หรือไม่มากก็ดีแต่มีโรคภัยไข้เจ็บ เมื่อมีโรคภัยไข้เจ็บแล้ว มันจะเป็นเหตุให้เกิดความวุ่นวาย เกิดความทุกข์ แล้วจะเพลิดเพลินร่าเริงไม่ได้ เพราะสังขารร่างกายก้อนนี้ที่มันจะเป็นธรรมชาติที่มันจะเป็นอย่างนั้น เราเห็นจากเหตุการณ์ต่างๆที่มันเกิดขึ้น เมื่อมันเกิดขึ้นมาแล้ว เราจะทำอย่างไร ท่านว่าให้รู้ตามความเป็นจริงของธรรมชาติ ชาติก็ดี ภพก็ดี หรือสังขารร่างกายที่เกิดมาเรียกว่า ชาติหนึ่ง ภพหนึ่ง เกิดมาเป็นคน เกิดมาเป็นสัตว์ เกิดมาเป็นอะไรก็แล้วแต่ หรือสร้างขึ้นมาเป็นบ้าน เป็นรถ เป็นเรือ มันก็ชั่วขณะหนึ่ง เช่น**ปัจจุบันเราจะเห็นจากที่เขาสร้างขึ้นมา ของใช้ไม้สอย ในบ้านเรา นอกบ้านเรา หรือถนนหนทาง ล้วนแล้วแต่สร้างขึ้นมา มันก็ชั่วขณะหนึ่ง พอชั่วขณะหนึ่งมันก็แตกดับไป ไปเป็น ดิน น้ำ ลม ไฟ นั้นคือธรรมชาติ**

สังขารร่างกายก้อนนี้มันเสื่อม เช่นเราเห็นสังขารร่างกายของเราตอนอายุ 10 ปี 20 ปี เรา ทะนุถนอม บำรุงบำเรอด้วยประการต่างๆ ต่อมาเราจะเห็นความไม่เที่ยง เห็นความเป็นทุกข์ เห็นความไม่แน่นอน เห็นความแปรปรวน เห็นความเปลี่ยนแปลง นั้นคือธรรมชาติ ถ้าเราเห็นเป็นธรรมชาติ เราจะเห็นว่า สภาวะทั้งหมดนี้ เรียกว่า “สภาวธรรม” ธรรม

พระพุทธเจ้า..ให้รู้แจ้งเห็นจริงในสัจธรรม
ธรรมทั้งหลายเกิดมาจากเหตุแห่งความทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย
การพลัดพรากจากของรักทั้งหลายทั้งปวงเป็นทุกข์
ทุกข์เพราะเสียใจ ผิดหวังในสิ่งต่างๆ
ไม่ได้อย่างที่คิด ไม่ได้อย่างที่ตั้งใจ ก็เป็นทุกข์
พระพุทธเจ้าจึงมาให้รู้แจ้งในทุกข์ทั้งหลายทั้งปวงนี้
เมื่อรู้แจ้งตามความเป็นจริงแล้วก็ไม่ต้องทุกข์ ก็สิ้นสุดแห่งทุกข์ทั้งปวง
(ไม่ให้หนีทุกข์ ให้รู้แจ้งทุกข์สิ้นสุดเท่านั้น)
ทุกคนทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุดเท่าที่เราจะทำได้
เพราะมันเป็นหน้าที่ ที่จะต้องทำ เช่นหน้าที่ของพ่อแม่
เลี้ยงดูแลลูกๆให้ดีที่สุด หน้าที่ของลูกๆดูแลพ่อแม่
หน้าที่ของหน่วยงานต่างๆก็เช่นเดียวกัน
ทุกคนทำหน้าที่อย่าให้บกพร่องก็ถือว่ามีคุณธรรม
หลวงพ่อโสภณ โอภาโส

ก็คือ ธรรมชาติ ธรรมชาติก็คือธรรม เรามาศึกษาหาข้อมูลว่าเราจะไปปฏิบัติอยู่ตรงไหนในโลก ในมุมนี้ของโลก โลกกลมๆ ใบนี้ วิ่งกันมา วิ่งกันไป วิ่งกันไป วิ่งกันมา ไม่ใช่ของวิเศษเลย ไปไหนก็ไปอยู่ไปกิน ไปหลับไปนอน ไปพักไปผ่อน เหมือนกัน

ฉะนั้นโลกทั้งโลกนี้ พระพุทธเจ้าท่านเรียกว่า "โลกอนิจจัง" โลกไม่มีความจีรังยั่งยืน มีการเปลี่ยนแปลง มีการแปรปรวน นี่หมายถึงสภาวะที่มันไม่คงที่ ท่านจึงให้เรามาศึกษาหาข้อมูลว่า "สภาวธรรมชาติ" ทุกๆ ที่เหมือนกันหมด คือสภาวะแห่งความเป็นจริง ท่านมาศึกษาหาข้อมูลแห่งความเป็นจริงในสภาวธรรม ท่านจะพบกระแสแห่งความสงบสุข ถ้าพบกระแสแห่งความสงบสุข ท่านจะเห็นความวุ่นวายของโลก ความวุ่นวายของคน ความวุ่นวายของสัตว์ ความวุ่นวายของสัตว์โลกที่มันเกิดมาจากเหตุใด ปัจจัยเราไม่ทราบ เราจะเห็นจากการทะเลาะวิวาท การยื้อแย่ง แข่งดีด้วยประการต่างๆ

อาตมาเคยเห็นชาวทะเลขนปลาขึ้นมาจากทะเลปีหนึ่ง คนหนึ่งขนขึ้นมาไม่ใช่น้อย ถ้าคิดบวกแล้วทั้งประเทศทั้งโลกขนสัตว์ขึ้นมาจากน้ำ แล้วก็มาบริโภคกัน ปีหนึ่งนะมันกี่ล้าน ล้าน ล้าน นับไม่ถ้วนเลย เกิดแล้วตาย เราก็มาบริโภคกันอย่างนี้ เมื่อเราได้เข้าใจในหลักธรรม ว่ามันเป็นธรรมชาติ

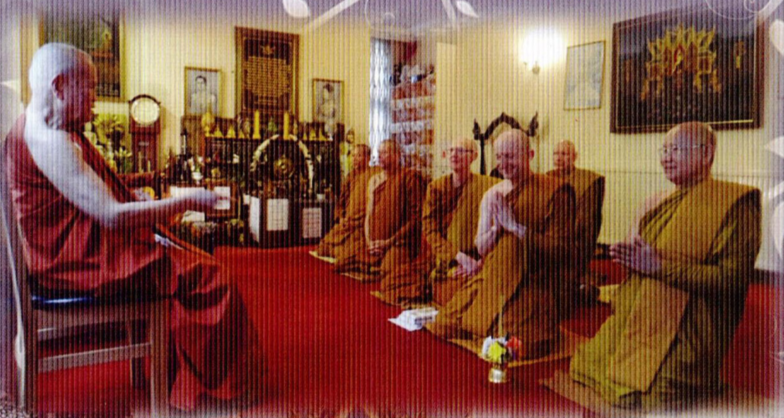
เรามาศึกษาหาข้อมูลว่าธรรมชาตินั้นคือ ความสงบสุข โดยความเป็นจริงของธรรมชาติ

ทุกข์เกิดขึ้นมาแล้ว วิธีที่จะแก้ไขมีวิธีอย่างไร มันไม่มีวิธีอื่น เอาเงิน เอาทอง เอาข้าวเอาของที่อยู่ที่อาศัย ที่หลบที่ซ่อน มันก็ไม่พ้นจากกระแสความทุกข์ ถ้าเราจะเอาจริงๆ หาหลักที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ **บุคคลใดพบธรรมะ บุคคลนั้นจะอยู่อย่างมีความสบงสุข ท่านจึงว่าอยู่เหนือความตาย อยู่เหนือความเกิด อยู่เหนือความดี อยู่เหนือความชั่ว ถ้าเราอยู่เหนือมันได้เราจะสบงสุข** แต่ถ้าอยู่เหนือมันไม่ได้ เราก็จะเป็นทุกข์ตลอดไป ไม่รู้จะอยู่เหนือมันได้อย่างไร ก็เพราะมันเป็นอย่างนี้ ธรรมชาติที่มันเป็นอย่างนี้เราก็ไม่รู้จะพูดอย่างไร ก็นี่คือธรรมะ ถ้าเราไม่เข้าใจในธรรมชาติ เราก็จะมีแต่ความทุกข์ตลอด แต่ถ้าเราเข้าใจในธรรมชาติ เราก็จะเข้าใจว่ามันเป็นแบบนี้เอง ทุกข์ก็ไม่ใช่ ไม่ทุกข์ก็ไม่ใช่ สุขก็ไม่ใช่ ไม่สุขก็ไม่ใช่ แต่โดยความเป็นจริงแล้ว ธรรมะที่พระพุทธศาสนาท่านสอนให้คนทั้งหลายรู้ตามความเป็นจริง ประเทศไหนในความรู้สึกก็เหมือนกัน เราไปทางไหน ธรรมมันก็มีอยู่แล้ว เราจะเกิดมา หรือไม่เกิดมาธรรมะมันก็เป็นของมันอย่างนั้น เราจะตายไปธรรมะมันก็เป็นของมันอย่างนั้น ฉะนั้นท่านทั้งหลายเรามาศึกษาหาความรู้ว่าธรรมในธรรมชาตินี่ มันเป็น

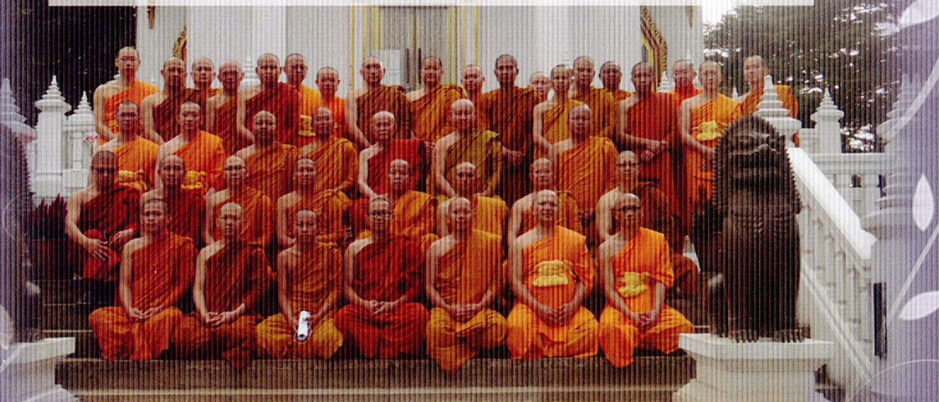
ธรรมที่บริสุทธิ์ ถ้าใครสามารถจะเข้าใจในธรรมในธรรมชาติได้ บุคคลนั้นจะมีความสบงสุข

ธรรม คือสภาวะแห่งความเป็นจริง เราเกิดมานี้มันเป็นสภาวะที่ธรรมชาติ เขาแต่งขึ้นมาแล้ว ไม่รู้จะแยกอย่างไร แยกธรรมชาติมันแยกไม่ได้ มันเป็นอย่างนี้ **ขึ้นชื่อว่าคน เราดูเราคนเดียว ก็เข้าใจคนทั้งโลกแล้ว นี้คือมี หู มีตา มีขา มีอวัยวะทุกส่วนเหมือนกันหมด** ไม่ได้ผิดแปลกแตกต่างกัน เราเห็นสภาวะคนแก่ พอแก่ แก่แล้วก็เจ็บ เจ็บแล้วก็ตาย เราเห็นแล้วน่าสลดสังเวช ที่จริงแล้วมันน่าสลดสังเวชทุกคน เห็นคนป่วย เห็นคนเจ็บ เห็นคนตาย เราก็ต้องป่วย เราก็ต้อง

กราบนมัสการ พระราชภาวนาวิมล เจ้าอาวาสวัดพุทธประทีป

การประชุมองค์กรพระธรรมทูตไทย ในสหราชอาณาจักร และไอร์แลนด์เหนือ
MEETING THE COUNCIL OF THAI BUDDHIST MONKS OF THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND
วันที่ 24 กันยายน 2556 ณ วัดพุทธปทีป กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ

เจ็บ เราก็ต้องตาย นั้นคือสภาวะแห่งความเป็นจริง **เราและท่านทั้งหลาย เราเดินไปหาความเป็นจริง แต่เราไม่เคยดูความจริง เราพยายามหลีกเลี่ยง พยายามหลบหลีกความจริง เมื่อเราหลบหลีกความจริง เราก็จะไม่พบความจริง** เราอยากหลบหลีกไปไหนก็ไม่มีทางจะหลบหลีกได้ ฉะนั้นจะไปอยู่ประเทศไหนในโลกนี้ ความทุกข์มันก็ยังมีอยู่เหมือนเดิม จะไปอยู่ต่างอำเภอ ต่างจังหวัด หรือต่างประเทศ ต่างถิ่นก็แล้วแต่ มันก็มีความทุกข์อยู่เหมือนเดิม นั้นคือสภาวะแห่งความเป็นจริง

พระพุทธเจ้าจึงมอบให้เป็นธาตุดิน ธาตุลม ธาตุน้ำ ธาตุไฟ เมื่อวิญญาณธาตุเป็นสิ่งที่ท่านทั้งหลายควรมาศึกษาแสวงหาให้พิเศษ อาตมาว่า "ใจ" ที่พวกเราเรียกว่า "ใจ" **ใจเป็นนามธรรม แสวงหาให้มันพิเศษ ว่าทำไมต้องเป็นทาสมัน เป็นทาสเพราะตาเป็นทาส เพราะหูเป็นทาส เพราะจมูกเป็นทาส เพราะการเกิด การแก่ เราวิ่งวุ่นอยู่ทุกวันนี้เพราะเราเป็นทาสของมันใช่ไหม** อย่างคนทั้งหลายนี้ ทุกคนไม่อยากทำงาน แต่ก็อยากรวย ทุกคนไม่อยากศึกษา แต่ก็อยากมีความรู้ เราเห็นธรรมชาติไหม ธรรมชาติมันเป็นหลักธรรมที่ต้องโน้มเข้ามา อาตมาว่าชีวิตของพวกเราทุกๆ คนทุกๆ ท่าน ในต่างถิ่น หรือโลกทั้งโลก ใครเกิดมาก็จะมา

เจอสภาวะเช่นเดียวกัน มีแก่ มีเจ็บ มีป่วย มีไข้ มีผิดหวัง มีสมหวัง มีการพลัดพรากจากของรัก ของชอบใจด้วยประการต่างๆ ทุกคนก็เป็นอยู่อย่างนี้ ถ้าเราเป็นอยู่อย่างนี้ เราจะมีความสุขในสังขารร่างกายขนาดไหน เราจะมีความทุกข์ในสังขารร่างกายขนาดไหน อาตมาว่า เข้าใจยากจริงๆ แต่ทำไมมีบุคคลเขาว่าไม่ทุกข์ เพราะสังขารร่างกาย **เพราะเขาเข้าใจในหลักธรรม เขาเอาธรรมเป็นหลัก เขายึดธรรมเป็นหลัก แล้วก็ไม่ได้ไปสนใจว่าสังขารร่างกายก้อนนี้มันจะเป็นอย่างไร มันจะเสื่อม มันจะโทรม มันจะแก่ มันจะป่วยมันจะไข้ มันก็เป็นเรื่องของสังขารร่างกาย แต่เรื่องของจิตใจนี้ มันเป็นเรื่องที่ต้องมาพัฒนาว่า ไม่ให้มันทุกข์ ไม่ให้มันวุ่นวาย** นี่คือเป็นสิ่งที่ทำยาก

ในฐานะที่เราไปอยู่ต่างประเทศก็เหมือนกัน มันก็วุ่นวายอย่างนี้ มีความเป็นอยู่ มีกฎหมาย มีคนดี มีคนชั่ว ฆ่ากัน ทะเลาะวิวาท ข่มเหงรังแก เบียดเบียนเหมือนๆกัน ทั้งโลกนี้เหมือนกัน เรามาทำความเข้าใจง่ายๆ สบายๆ อาตมาว่าถ้าเราเข้าใจในธรรมชาตินะ ถ้าเราได้อย่างใจเรา เราก็มีความสุข เขาก็เหมือนกัน ถ้าเขาได้อย่างใจเขา เขาก็มีความสุข แล้วเราจะเอาได้อย่างใจทุกสิ่งทุกอย่างได้ไหม มันไม่ได้ อย่างสังขารร่างกายของเรา อยากให้มันได้ดังใจเรา ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ป่วย

ไม่ไข้ มันได้ไหม มันก็ไม่ได้ ฉะนั้นสิ่งภายนอกก็เช่นเดียวกัน มันไม่มีใครทำได้ ให้มายอมรับความจริงโดยธรรมชาติ แล้วมาฝึกจิตให้มั่นคงในธรรมชาติ ยึดมั่นในความเป็นจริงของสัจธรรม ท่านถึงเรียกว่า โลกอนิจจัง โลกทุกขัง แสดงว่ามันเป็นทุกข์จริงๆ และโลกที่ไม่มีตัวตน เมื่อมันแตกดับแล้ว มันก็เน่า ถ้าเราไม่เผามันก็เน่า อย่างวัวตายในทุ่งนา วัวตัวใหญ่พอมันตายมันก็เน่า พอเน่าอีแร้ง อีกามันก็มากิน หรือคนที่ตายแล้วไม่ได้เผามันก็เน่า มันกลายเป็นดิน เป็นลม เป็นน้ำ เป็นไฟไป ธรรมชาติมันเป็นอย่างนี้ น่าสลดสังเวช จะสลดสังเวช หรือไม่สลดสังเวช มันก็เป็นอย่างนั้น ท่านจึงให้มารู้ตามความเป็นจริง แล้วการที่เรามารู้ตามความเป็นจริง เราจะทุกข์ หรือไม่ทุกข์ก็อยู่ที่ตัวเรา ถ้าเรารู้ว่าเราต้องเป็นอย่างนั้น และคนทั้งโลกต้องเป็นอย่างนั้น จะทำพิธีมากมายอย่างไรมันไม่เกี่ยว มันไม่เกี่ยวว่าตายแล้วทำพิธีใหญ่โต ตามสถานะ ตามความเป็นอยู่ ไม่เกี่ยวกัน อย่างที่อาตมาว่า อย่างคนที่หาปลามาจากทะเล จะหามาตัวใหญ่ ตัวเล็ก มันก็คือ ปลา ขึ้นมาก็เพื่อเอามาเป็นอาหารมันก็แค่นั้น คนเราเกิดมามันก็มีอยู่แค่นี้ มันไม่มีอะไรมากไปกว่านี้

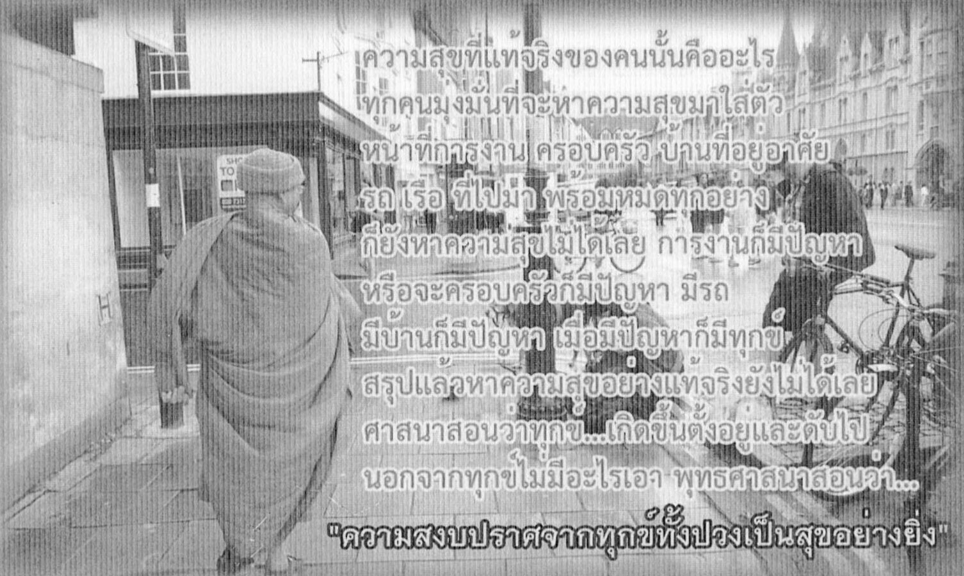
ฉะนั้นทั่วโลกเป็นอยู่อย่างนี้ **ทำไมพระพุทธเจ้าจึงแสวงหาธรรม เพื่อให้หลุดพ้น จากกระแสแห่งทุกข์นี้** เรา

ลองมาคิดดูก็ว่าทำไมคนเราต้องตัดมือ ตัดเท้าตัวเอง มีหู มีตาก็ปิดหมด ปิดในทางทำชั่ว หรือทำในสิ่งที่ไม่ดี มีปากก็ปิด ปิดเพื่อไม่พูดในสิ่งที่ไม่ดี นั่งดูความรู้สึกเคลื่อนไหวตามกระแสของจิต จิตของมันก็เคลื่อนไหว ตามเหตุตามปัจจัย แต่สิ่งหนึ่งที่แปลก สังเกตไหม สังเกตว่าใจของคนนี้มันไม่แก่ ลองสังเกตไหมว่าคนอายุ 70 ปี อายุ 80 ปี ใจแก่ไหม ไม่แก่ แต่ว่าสังขารร่างกายมันไม่ไหวแล้ว แต่ว่าใจมันยังไม่แก่ ยังมีความรู้สึกเหมือนเกิดใหม่ ยังมีความสุข เพลิดเพลินร่าเริงอยู่ แต่จิตตัวนี้มันไม่แก่จริงๆ ทำไมพระพุทธเจ้าจึงเน้นในเรื่องของจิต ไปอยู่ป่า อยู่เขา ก็เฝ้าดูจิต ไปอยู่ในกรุง ในวัง ก็เฝ้าดูจิต ไปอยู่ในหมู่ในคณะ มากคน น้อยคน ก็เฝ้าดูจิต แปลกไหม แล้วจิตมันดีอย่างไรถึงต้องเฝ้าดูมัน จะทำอะไรถ้าจิตมันไม่สั่งมันก็ไม่ทำ คือเรามองว่า **จิตตัวนี้ เป็นเหตุ เป็นปัจจัยให้ก่อภพ ก่อชาติ พระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า ถ้ายังไม่สิ้นจากอาสวะกิเลส ก็ต้องมาเกิด มาแก่ มาเจ็บ มาตาย**

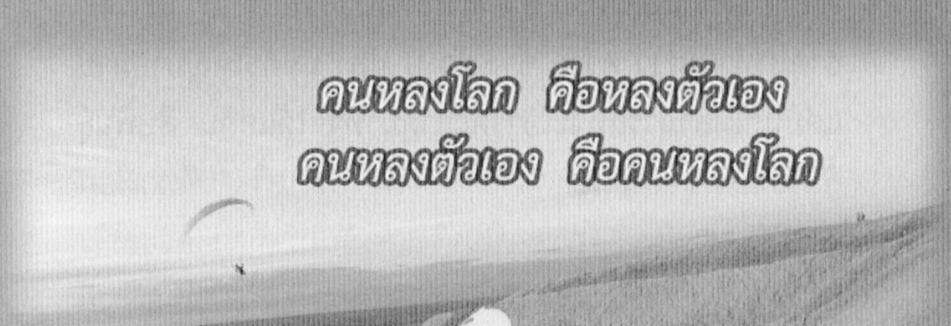
การเกิด การแก่ การเจ็บ การตาย พระพุทธเจ้าสงสารว่าสัตว์ทั้งหลายที่พร่องอยู่เป็นนิจ ไม่รู้จักอิ่ม ในการเกิด การแก่ การเจ็บ การตาย การทะเลาะ การวิวาท การแข่งดี ชิงเด่น ให้ร้ายป้ายสี ข่มเหงรังแก หรือการเบียดเบียนด้วยประการต่างๆ เหมือนกับพวกเราทั้งหลาย

เบียดเบียนสัตว์โลก นี่คือพระพุทธเจ้ามาสงสารตรงนี้ ตายแล้วเกิด เกิดแล้วตาย เราจะทำอย่างไรที่จะไม่เกิด ไม่ตาย มันยาก จิตของเราถ้าไม่รับรู้อารมณ์เลยมันยาก พอเสียงมามันก็ได้ยินแล้ว พอเราลืมตามันก็เห็นแล้ว ทั้งนี้ทั้งนั้นเราต้องมาเข้าใจว่ามันเป็นธรรมชาติอย่างนี้

อย่างที่เราและท่านทั้งหลาย เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาเป็นคน เรารู้ไหมว่าเรามาจากไหน ที่เขาเรียกว่า “คน” พระพุทธเจ้าเรียกว่า สัตว์ประเภทหนึ่ง แต่ประเภทนี้มีอำนาจหน่อย มีความฉลาด จะทำอะไรก็พัฒนาปรับปรุงเอา เอาวัตถุธาตุมาทำ แต่วัว ควาย ช้าง ม้า ปู ปลา มันตัวใหญ่มากมาย แต่มันก็ไม่สามารถที่จะเอาวัตถุธาตุมาทำ ได้แค่กิน สืบพันธุ์กันไป แต่มนุษย์นี่แหละที่เรียกว่า “สัตว์ประเสริฐ” ที่เราเรียกว่าสัตว์ประเสริฐ แต่ความเป็นจริงแล้วมันไม่ได้ประเสริฐอะไรมันเท่ากัน มีหนังกำพร้าผืนเดียวห่อหุ้มอยู่ ถ้าเรามีปัญญาก็หาเสื้อผ้ามาใส่ก็เท่าเดิม จะเอาเงิน เอาทอง เอาเพชร เอาพลอย มาประดับประดา มันก็เท่าเดิม เห็นไหม ความสกปรกในตัวของเรามันมีอยู่แล้ว เพราะเรากินสิ่งปฏิกูลเข้าไปในตัวเรานี้ ไม่รู้กี่ร้อย กี่ล้านชนิด กี่ชาติแล้ว เป็นสิ่งที่ว่าเราต้องมาทำความเข้าใจมัน ว่าทำไมมันต้องเป็นอย่างนั้น ถึงเราจะกินพืช กินผัก วัว ควาย ช้าง ม้า มันก็กินพืช กินผัก มันก็อยู่

ความสุขที่แท้จริงของคนนั้นคืออะไร
ทุกคนมุ่งมั่นที่จะหาความสุขมาใส่ตัว
หน้าที่การงาน ครอบครัว บ้านที่อยู่อาศัย
รถ เรือ ที่ไปมา พร้อมหมดทุกอย่าง
ก็ยังหาความสุขไม่ได้เลย การงานก็มีปัญหา
หรือจะครอบครัวก็มีปัญหา มีรถ
มีบ้านก็มีปัญหา เมื่อมีปัญหาก็มีทุกข์
สรุปแล้วหาความสุขอย่างแท้จริงยังไม่ได้เลย
ศาสนาสอนว่าทุกข์...เกิดขึ้นตั้งอยู่และดับไป
นอกจากทุกข์ไม่มีอะไรเอา พุทธศาสนาสอนว่า...
"ความสงบปราศจากทุกข์ทั้งปวงเป็นสุขอย่างยิ่ง"

คนหลงโลก คือหลงตัวเอง
คนหลงตัวเอง คือคนหลงโลก

หลวงพ่อโสภณ โอภาโส

ของมันได้ มันก็เป็นสัตว์รับผลแห่งกรรมเช่นเดียวกัน สัตว์ทุกประเภทก็มีกรรมเป็นแดนเกิด

ฉะนั้นเมื่อมีกรรมเป็นแดนเกิดเราจะไปอยู่ตรงไหนก็จะเห็นอย่างนี้ พระพุทธเจ้าจึงสงสารในการเกิด ครูบาอาจารย์ก็เหมือนกันสงสารในการเกิด การตายมันสิ้นสุดแล้ว ไม่ต้องไปสงสาร ไม่ต้องมาทนทุกข์ทรมาน แต่การเกิดเป็นการทนทุกข์ทรมาน ต้องมาเกิด มาเจ็บ มาตาย ต้องมีการผิดหวัง สมหวัง ต้องมีการเสียใจ ดีใจด้วยประการต่างๆ ตรงนี้น่าสงสาร

พระพุทธเจ้าสงสารตัวนี้ ครูบาอาจารย์ก็สงสารตัวนี้ แต่พวกเราสงสารอีกแบบหนึ่งมันคนละอย่างกัน อย่างชาวโลก เพลิดเพลิน ร่าเริง ลุ่มหลง ไม่สิ้นสุด เหมือนหนุ่มสาว ร่าเริง เพลิดเพลิน ร้องรำทำเพลง เหมือนกับปลาเจอน้ำใหม่ คนก็เหมือนกัน ชีวิตใหม่ๆ สนุกร่าเริง ไม่เหนื่อยไม่เบื่อทำได้ทั้งปี ทั้งชาติ แต่ผลสุดท้ายทำไป ทำมาก็เบื่อ ที่เรียกว่าดีที่สุด เรื่องของกามคุณรูปสวยๆ เสียงเพราะๆ หรือกลิ่นหอมๆ เหมือนผู้หญิง เมื่อพบคนนี้ก็ว่าสวย พออยู่กันก็เบื่อ พอเบื่อก็ไปหาใหม่ แล้วก็บอกว่าคนนี้นะสวย ก็เปลี่ยนอีก พอเปลี่ยนอีกก็เบื่ออีก มันไม่มีอะไรจีรังยั่งยืน เมื่อเราเบื่อในตัวเรา ถ้าเราจะปฏิบัติจริงๆ มันไม่มีอะไรยุ่งยาก แต่ถ้าเราเข้าใจ แต่

ถ้าเราไม่เข้าใจก็ลำบาก ถ้าเราไม่เข้าใจในอารมณ์ ไม่เข้าใจในโลกธรรม ไม่เข้าใจในธรรมชาติ เราก็จะมีแต่ปัญหาตลอด

ถ้าเรามองให้มันเป็นธรรมชาติ ว่าหน้าที่ หน้าที่มันเป็นอย่างนี้ ต้องมาทำความเข้าใจสบายๆ อาตมาคิดว่า ชีวิตนี้มันไม่มีอะไรมากไปกว่านี้ ถึงเราจะทำอะไรก็เถอะมันก็ได้แค่นี้ **อาตมาเคยพูดอยู่เสมอ หามามากมายก็เพื่ออยู่เพื่อกิน อย่างพระพุทธเจ้าไม่ต้องหาอะไรมากมายเลย แค่ออกบิณฑบาตวันหนึ่งพอ ให้เท่าไรก็เอาเท่านั้น ไม่ให้ก็ไม่ได้ว่าอะไร ชีวิตอยู่ไปอย่างนี้ ดูแล้วมันไม่มีรสชาดอะไร แต่มันไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย เท่านั้นเอง** สภาวะอันนี้ คือไม่มีรสชาด แต่ว่ามันไม่ทนทุกข์ แต่ถ้าเราทำจิตไม่ให้ร่าเริงเพลิดเพลินกับสิ่งที่โยมทำ โยมทำแล้ว ทำอีก ซ้ำๆ ซากๆ ทำแล้วก็เบื่อ โยมผู้ชายก็เบื่อผู้หญิง โยมผู้หญิงก็เบื่อผู้ชาย แล้วผลสุดท้ายก็จมอยู่ตรงนั้น

พระพุทธเจ้าตรัสว่า การเกิด การแก่ การเจ็บ การตาย มันทรมาน อย่างอาตมานี่ สิ้นสุดกันแล้ว สิ้นสุดตรงไหนไม่ต้องมีใคร ไม่ต้องมายุ่ง หมายความว่า ไม่ต้องมาทุกข์กับอาตมา ไม่ต้องสุขกับอาตมา ไม่ต้องมาเสียใจ ไม่ต้องมาดีใจ พ่อก็ไม่มี แม่ก็ไม่มี พี่ก็ไม่มี น้องก็ไม่มี อยากจะตายเมื่อไรก็ตาย ไม่อยากตายก็อยู่ อยู่ทำประโยชน์ก่อนที่มันจะตาย

แน่นอนมันจะต้องตาย แต่ก่อนจะตายขอให้ได้ทำประโยชน์ไว้ เพื่อตัวเองและทำประโยชน์เพื่อสังคม

เพศนักบวช ควรทำอย่างไร ทำหน้าที่ของความเป็นนักบวช เพราะมนุษย์เราต้องอาศัยซึ่งกันและกัน อาศัยกันอยู่แบบนี้ อะไรที่เป็นประโยชน์ก็ทำกันไป อย่างอาตมาจะไปเผยแพร่ธรรม หรือไปเทศน์ตามสถานที่ต่างๆ อบรมแนะนำ บอกกล่าว สั่งสอน ญาติโยมพุทธบริษัททั้งหลาย ผู้ที่ยังไม่รู้ ให้ได้รู้ ผู้ที่รู้แล้วก็ขอให้รู้ยิ่งๆ ขึ้นไป นั้นคือเป้าหมายประหนึ่งว่าเราไปส่องไฟในที่มืด ให้คนรู้จัก เมื่อมีตาสว่างก็สามารถที่จะมองเห็นแสง เมื่อเราส่องแสงไฟไปคนก็จะมาได้อย่างปลอดภัย แต่ถ้าเราไม่มีแสง เราจะหาความปลอดภัยในชีวิตไม่ได้ อาจจะไปตกหลุม ตกบ่อ ใครเคยเข้าถ้ำเชียงดาวสมัยก่อนเมื่อ 40 กว่าปี เดินเข้าไปบ่อมันลึก ถ้าตกลงไปก็ไม่ต้องพูดถึงชีวิตก็คือตาย ชีวิตของคนมันไม่มีอะไรจริงๆเลย ถ้าเรามุ่งมั่นว่าจะทำประโยชน์ก็ทำประโยชน์เถอะ อันไหนที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อส่วนรวม เราเป็นเพศนักบวช ไม่ต้องไปเบียดเบียนใคร ไม่ต้องไปทะเลาะวิวาทกับใคร ไม่ต้องแข่งดีชิงเด่น ไม่ต้องไปเย่อหยิ่ง อยู่เฉยๆ ปฏิบัติไปเรื่อยๆ ตอนเช้ามาก็ออกบิณฑบาต ให้ก็เอา ไม่ให้ก็ไม่ว่าอะไร ก็ฉันไปอยู่ไป ไม่ต้องไปเบียดเบียนใคร จะไปเป็นบาป เป็นกรรม

ไม่ต้องทะเลาะวิวาทกับใคร การทะเลาะวิวาทกับคนให้มันสิ้นสุด เขาด่าไม่ด่าตอบ เขาตีไม่ตีตอบ เขาโต้เถียงก็ไม่โต้เถียงตอบ ไม่ต้องเอาชนะใคร ไม่ต้องเอาแพ้ใคร อยู่อย่างปกติสุข คือมองว่าชีวิตนี้มีแค่นี้ ลูก เมีย ก็ไม่ต้องสร้างขึ้นมา สร้างขึ้นมาก็ต้องมายึดใช่ไหม อย่างโยมยึดว่าลูกของฉัน เมียของฉัน ที่จริงแล้วมันไม่ใช่นะมันเป็นธรรมชาติ เหมือนกับต้นไม้กับผลไม้ ไม่รู้ว่าใครเกิดก่อน เกิดหลัง ต้นไม้เกิดขึ้นมาก็มีผลไม้ ผลไม้เกิดขึ้นมาก็มีลูกไม้ เหมือนไก่กับไข่ ไม่รู้ใครเกิดก่อนเกิดหลัง สามีกับภรรยา ก็เหมือนกันมาเจอกันตอนที่โตขึ้นมา มันเกิดมาจากอะไรมันเกิดมาจากธรรมชาติ มีความรัก มีความใคร่ ใครสอนโยม แล้วความรัก ความใคร่ มันเกิดขึ้นมาร่วมเพศกันแล้วก็มีลูกขึ้นมา ใครสอนอีก สัตว์ในป่ามันมีหมอไหม วัว ควาย ช้าง ม้า ปู ปลา มีหมอ มีพยาบาลไหม มันก็คือธรรมชาติของมันก็สอนมันเอง มันก็วุ่นวี่วุ่นวายของมัน มันก็เกิดมาที่เดียวกัน เกิดแล้วก็ แก่ เจ็บ ตาย ผลสุดท้ายก็ไม่มีอะไร สุดท้ายก็ตายหมด

พระพุทธเจ้ามาเห็นการเกิด การตาย การเกิดการตายเป็นสิ่งที่ทรมานที่สุด ท่านเปรียบเทียบน้ำตาของเรามากกว่าน้ำทะเล เราก็ไม่รู้จะพูดอย่างไรแล้ว กี่ร้อยกี่ล้านชาติแล้ว ล้านเกิด ล้านแก่ ล้านตาย ไม่รู้กี่ล้านแล้ว เราก็มาดู ตาม

ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้เราก็มาดู ดูคนเกิด ดูคนแก่ ดูคนตาย อย่างที่เราไปเผากัน ไปเผาคนโน้น ไปเผาคนนี้ ใกล้เข้ามาหาตัวเองทุกทีแล้ว อายุ 70 ปี 80 ปี ใกล้เข้ามาแล้ว ก็เผาตัวเราอีก ผลสุดท้ายก็ไม่มีอะไรจริงๆ นั้นคือธรรมชาติ นี่แหละให้รู้ว่าเป็นธรรมชาติ อย่ายึดว่าของเรา ของเขา ของฉัน ของเธอมันไม่ได้ ให้เห็นว่ามันเป็นธรรมชาติอย่างที่กล่าวมาแล้ว ไม่มีใครบอก ไม่มีใครสอนให้มีความสัมพันธ์ ความรัก ความใคร่สัมผัสระหว่างกันและกันธรรมชาติเขาสอนเอง แล้วมันก็เบื่อ พอเบื่อแล้วเห็นไหม ช้างก็โทษช้าง เสือก็กัดเสือ ไก่ก็ตีไก่แมวก็กัดแมว คนก็ทะเลาะกับคน ทุกอย่างมันเป็นอย่างนี้โยมมันเป็นธรรมชาติอย่างนั้น การทะเลาะ การวิวาท การเจ็บการป่วย การไข้ การล้มหายตายจากมันเป็นธรรมชาติจริงๆ เรียกว่าธรรมะในธรรมชาติ ถ้าเราฉลาดในการมาศึกษาธรรมชาติ เราจะเข้าใจว่า ธรรมะที่พระพุทธเจ้าแสวงหาความจริง ความจริงมันมีอยู่แล้ว เรามาศึกษาหาความรู้ อย่างสังขารร่างกาย เราเห็นตามความเป็นจริง ถ้าเราไม่หลง **อย่างที่ลูกหลานสมัยใหม่เขาหลงกัน เขาหลงสังขารร่างกาย ถูกเขายอ ถูกเขาย่อง แต่ก็ลืมว่าห่อหุ้มของปฏิกูลเอาไว้ หนังกำพร้าผืนเดียว ห่อหุ้มสิ่งปฏิกูล บ้างคนคิดว่าตัวเองจะไม่ตาย ประดับประดาตกแต่ง ศัลยกรรมต่างๆ สุดก็ก็เน่าเฟะ**

เหมือนกัน

ถ้าเรามองว่าธรรมชาติมันเป็นอย่างนี้ ไปอยู่ประเทศไหนก็เหมือนกัน ไม่น่ามีอะไรผิดแปลกแตกต่างกัน คือ ธรรมชาติ คือ ความโกรธ ความเกลียด ความรัก ความชัง ความดี ความชั่ว ความผิด ความถูก เรามาวางกัน นึกถึง **พระพุทธเจ้าสอนสาวกองค์หนึ่งเธอจงมองโลกนี้ด้วยความเป็นของว่าง ฉะนั้นเธอจงวางเสียเถอะ ถ้าเราวางภายนอกได้ ภายในเราก็วาง ถ้าเราวางภายในได้ ภายนอกเราก็วาง แล้วเราก็จะเห็นตามความเป็นจริงของธรรมชาติ ถ้าเรามองเห็นตามความเป็นของธรรมชาติ เราก็จะว่าง เมื่อว่างเราก็จะสบาย**

ความสงบมันจะเกิดขึ้นจากการกระทำ ไม่ได้เกิดขึ้นมาจากการอ้อนวอนบนบาน อ้อนวอนบนบานอย่างที่เราสวดมนต์อ้อนวอนเพื่อให้เป็น ให้ได้มรรค ได้นิพพาน ขอให้พบดวงแก้ว ขอให้แคล้วจากมาร ก็แล้วแต่จะว่าไป คนเขาแต่งมาให้ทำนองมันคล้องกัน ถ้าเราไม่เข้าใจเราก็จะไม่ได้อะไรจริงๆ ร้องเพลงสนุกไปอย่างนั้น การสวดมนต์ก็เหมือนกับร้องเพลงอ้อนวอน ถ้าเราไปร้องเพลงจะว่ามันเป็นประโยชน์ไหม ก็เป็นประโยชน์อยู่ถ้าเราเอาเนื้อเพลงมาศึกษา ถ้าเราเอาธรรมของพระพุทธเจ้ามาศึกษา และก็มาปฏิบัติตาม มันจะได้ผล

ตรงนั้น แต่ถ้าอ้อนวอนเฉยๆ เพื่อให้บรรลุ มรรค ผล นิพพานนั้นตายแล้วเกิด เกิดแล้วตายมันก็ไม่มีทาง ถ้าไม่ลงมือทำ แต่ถ้าลงมือทำเมื่อไรนั้นแหละ มรรค ผล นิพพานจะปรากฏขึ้น ความสบงสุขก็จะปรากฏขึ้น

วางเสียเถอะ มีพ่อ มีแม่ มีพี่ มีน้อง มีข้าว มีของ มีเงิน มีทอง มีตำแหน่งหน้าที่การงาน มีสังขารร่างกายทุกอย่างครบวางไว้นั้นแหละ อย่าไปเอามันเลย ของกูที่ไหน ตัวกูแท้ๆ ก็ยังเอาไม่อยู่ กูไม่อยากแก่ กูไม่อยากเจ็บ กูไม่อยากตาย ไม่มีทางกูก็ไม่รอดเหมือนกัน เสร็จทุกคน

ฉะนั้นจะไปอยู่ตรงไหนก็เหมือนกัน ธรรมของพุทธศาสนาสอนง่ายๆ แต่ทำไมไม่เข้าใจ หรือมันง่ายเกินไป เลยไม่เข้าใจ แต่ถ้าจะสอนให้มันยาก ก็ได้แล้วแต่จะสอน จะสอนให้มันยากก็ยาก ถ้าจะสอนจะง่าย หรือจะยาก ถ้าไม่เข้าใจก็คือไม่เข้าใจ มันก็จะเป็นทุกข์ด้วยประการต่างๆ จะไปอยู่ประเทศไหนในโลกนี้ ก็เป็นทุกข์อย่างนี้ จงมาดูเถอะ ดูทุกข์

พระพุทธเจ้าจึงตรัสไว้ หรือปราชญ์บัณฑิต จึงพูดไว้ ทุกข์เกิดขึ้น ทุกข์ตั้งอยู่ ทุกข์ดับไป เช่นมีลูกเกิดขึ้นมาคนหนึ่ง พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ราหุล” คือบ่วง ทุกข์เกิดขึ้น มีสามีคนหนึ่งก็ทุกข์กับสามีใช่หรือไม่ มีภรรยาคนหนึ่งก็ทุกข์กับภรรยาใช่หรือไม่ หรือมีลูกคนหนึ่ง ก็ทุกข์กับลูกใช่หรือไม่ ลูกหญิงก็ดี

ลูกชายก็ดี จะรักเป็นหัวแก้ว หัวแหวน ตามใจทุกสิ่งทุกอย่าง มันก็เป็นทุกข์ ถ้าเราไม่เข้าใจกับธรรมชาติ เราก็จะเป็นทุกข์ตลอดไป แต่ถ้าเราทำความเข้าใจกับธรรมชาติที่มันเป็นอยู่อย่างนี้ เรามีความสุขได้ ตัวเรานี่แหละคือธรรมชาติ พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ที่เราสมมุติกันขึ้นว่าเป็นพ่อ เป็นแม่ เป็นปู่ เป็นย่า เป็นตา เป็นยาย เป็นลูก เป็นหลาน นี่เขาเรียกว่า สมมุติกันขึ้นว่าเป็นของฉัน ของเธอ แต่โดยความเป็นจริงมันเป็นตัวธรรมชาติ

ธรรมชาติเกิดขึ้นมาจากเหตุ จากปัจจัย พอมันเกิดขึ้นมาเราก็มาหลงใหล ใฝ่ฝัน การดูแลกัน การเอาใจใส่กัน ประคับประคองกัน แต่ตัวธรรมชาติเรายับยั้งไม่ได้ในการแก่ ในการเจ็บ ในการไข้ ในการล้มหายตายจาก ในการพลัดพรากจากของรักของชอบใจ มันห้ามไม่ได้ แล้วเราจะปฏิบัติแบบไหนเพื่อให้เข้าใจในธรรมชาติ **หลักของการปฏิบัติที่พระพุทธเจ้าตรัสว่าเอาธาตุ 4 ดิน น้ำ ไฟ ลม มาพิจารณา เมื่อเอาธาตุ 4 มาพิจารณาให้เห็นเป็นธรรมชาติ สัตว์ บุคคล ตัวตน เรา เขา หามิได้ มันเป็นธรรมชาติที่บริสุทธิ์อยู่อย่างนั้นเอง** แล้วเราก็จะเอาธรรมชาติที่มีอยู่นี่แหละมาสอนธรรมชาติ

แต่ถ้าเรามาศึกษาหาความรู้จริงๆ ว่า**สภาวธรรมชาติ**

มันเป็นแบบนี้นี่เอง เราจะทำอย่างไรเพื่อให้มันสะอาด นักปราชญ์บัณฑิตท่านบอกว่า ควบคุมกาย อย่าให้มีบาปเกิดขึ้นทางกาย แล้วสะอาดทางวาจา คำพูดอันใดจะเป็นเหตุให้ทะเลาะวิวาท แก่งดีชิงเด่น หรือดูถูกเหยียดหยาม ทำลายคนอื่นไม่ต้องพูด แม้กระทั่งความนึกคิดที่จะเป็นอันตราย ไม่คิดสิ่งที่ไม่มีดีกับคนอื่น แม้กระทั่งกับตัวเองก็ไม่คิด จะทำให้เราเกิดความสงบ ชีวิตนี้เราอยู่ไปวันๆ ชีวิตของเรามีมืด สว่าง เราก็ต้องตายอยู่ในมืด สว่างนี่แหละ

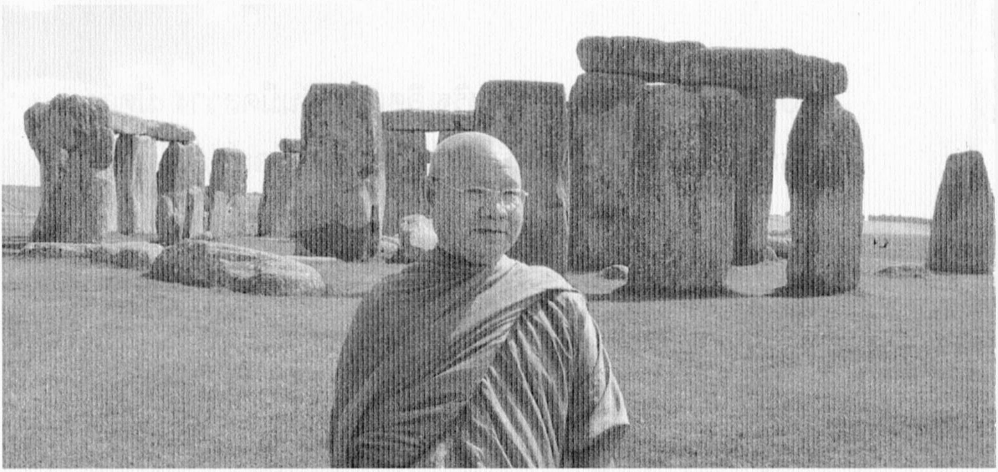
ถ้าหากว่าท่านทั้งหลายมั่นใจในตัวเองว่า การที่เราสั่งสมความดีนั้น เราสั่งสมให้กาย วาจา จิตใจบริสุทธิ์ผุดผ่องนั้นต้องทำด้วยตนเอง สังคมจะให้เกียรติ เทิดทูน ขนาดไหนไม่เกี่ยวต่อการที่จะบรรลุถึงเป้าหมาย การที่เราได้รับการยกย่อง ได้รับเกียรติจากสังคม ไม่ใช่ว่าเราดี ใครจะพูดอย่างไรก็แล้วแต่ ความเป็นจริงมันมีอยู่ในตัวของมันเอง เขาเรียกว่า ธรรมชาติ ความแก่ เราไม่มีทางที่จะหลีกเลี่ยงเลย ใครจะว่าอายุ 80 ปี 90 ปี ยังดูหนุ่มดูสาวอยู่ มันจะบ้าขนาดไหนก็แล้วแต่ แต่เราไม่บ้าตามเขา เราก็เห็นว่ามันเป็นธรรมชาติอย่างนั้น ดอกไม้บางชนิด ตื่นเช้ามามันบาน พอเย็นมามันหุบ พอเย็นมามันร่วงมันเหี่ยว เราเห็นชัดเจนเลย สังขารร่างกายก้อนนี้ถ้าเรามองดูไกลๆ ว่า อายุ 70 ปี

80 ปี ไม่ใช่ของที่จะประเสริฐเลิศเลย มันมืดสว่าง มืดสว่าง ประมาณสองหมื่นกว่าครั้ง เสร็จเลยเราไม่มีอะไรเหลือแล้ว

ฉะนั้นท่านจึงบอกว่าสุขอื่นยิ่งกว่าความสงบไม่มี ความสงบเป็นบรมสุข ท่านทั้งหลายจงมาศึกษาหาข้อมูลเพื่อความสงบ ให้เป็นไปเพื่อมรรค เพื่อผล พระพุทธเจ้าตรัสว่า มารู้ตามความเป็นจริงของธรรมชาติ ธรรมชาตินี้เป็นของที่บริสุทธิ์ วันนี้ก็พูดมาสมควรแก่เวลาก็ขอยุติเท่านี้ เอวัง!

สโตนเฮนจ์ (Stonehenge) เป็นกลุ่มแท่งหินขนาดใหญ่ ตั้งอยู่กลางทุ่งราบกว้างใหญ่บนที่ราบ ซอลส์บรี (Salisbury Plain) ในบริเวณตอนใต้ของเกาะอังกฤษ ประกอบไปด้วยแท่งหินขนาดยักษ์ 112 ก้อน ตั้งเรียงกันเป็นวงกลมซ้อนกัน 3 วง แท่งหินบางอันตั้งขึ้น บางอันวางนอนลง และบางอันก็ถูกวางซ้อนอยู่ข้างบน

นักโบราณคดีเชื่อว่ากลุ่มกองหินนี้ถูกสร้างขึ้นจากที่ไหนสักแห่งเมื่อประมาณ 3000–2000 ปีก่อนคริสตกาล กล่าวคือ **การหาอายุจากคาร์บอนกัมมันตรังสี**เมื่อ พ.ศ. 2551 เผยให้เห็นว่าหินก้อนแรกถูกวางตั้งเมื่อประมาณ 2400–2200 ปีก่อนคริสตกาล ในขณะที่ทฤษฎีอื่นๆ ระบุว่ากลุ่มหินที่ถูกวางตั้งมาตั้งแต่ก่อนหน้านั้นถึง 3000 ปีก่อนคริสตกาล

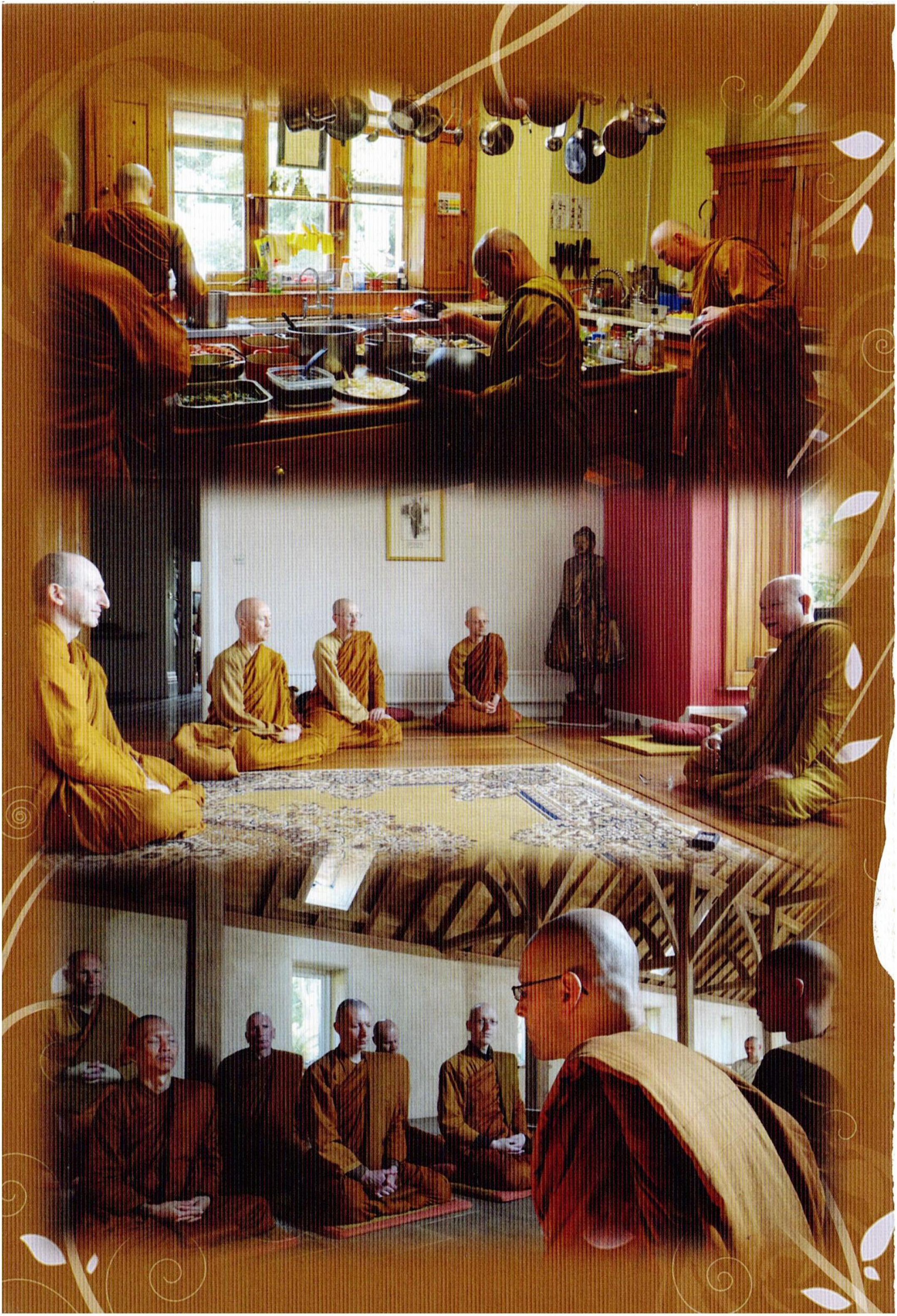
นักวิทยาศาสตร์และนักประวัติศาสตร์ต่างสงสัยว่า คนในสมัยก่อนสามารถยกแท่งหินที่มีน้ำหนักกว่า 30 ตัน ขึ้นไปวางเรียงกันได้อย่างไร ทั้งๆที่ปราศจากเครื่องทุ่นแรงอย่างที่เราใช้อยู่ในปัจจุบัน ดังนั้นจึงสันนิษฐานว่าผู้สร้างต้องทำการชักลากแท่งหินยักษ์ทั้งหมด

มาจากที่อื่น ซึ่งคาดว่าน่าจะมาจาก “ทุ่งมาร์ลโบโร” ที่อยู่ไกลออกไป ประมาณ 40 กิโลเมตร

สโตนเฮนจ์มีชื่อเสียงอย่างมากในฐานะที่เป็นกลุ่มหินประหลาดซึ่งไม่มีใครทราบวัตถุประสงค์ในการสร้างอย่างชัดเจน มีการสันนิษฐานหลายประเด็นแตกต่างกันไป แต่ประเด็นที่ดูจะได้รับความเชื่อถือมากที่สุดคือ เป็นสถานที่สำหรับการทำพิธีกรรมทางศาสนาของชนกลุ่มที่นับถือลัทธิดรูอิด รองลงมาคือความเชื่อที่ระบุว่า เป็นการสร้างเพื่อหวังผลทางดาราศาสตร์ใช้ในการสังเกตปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นบนท้องฟ้า เช่น สุริยุปราคา เป็นต้น

สโตนเฮนจ์ได้ถูกจัดให้เป็นเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ของโลกในยุคกลางอีกด้วย

บรรยายธรรม

พระครูโอภาสวุฒิกร

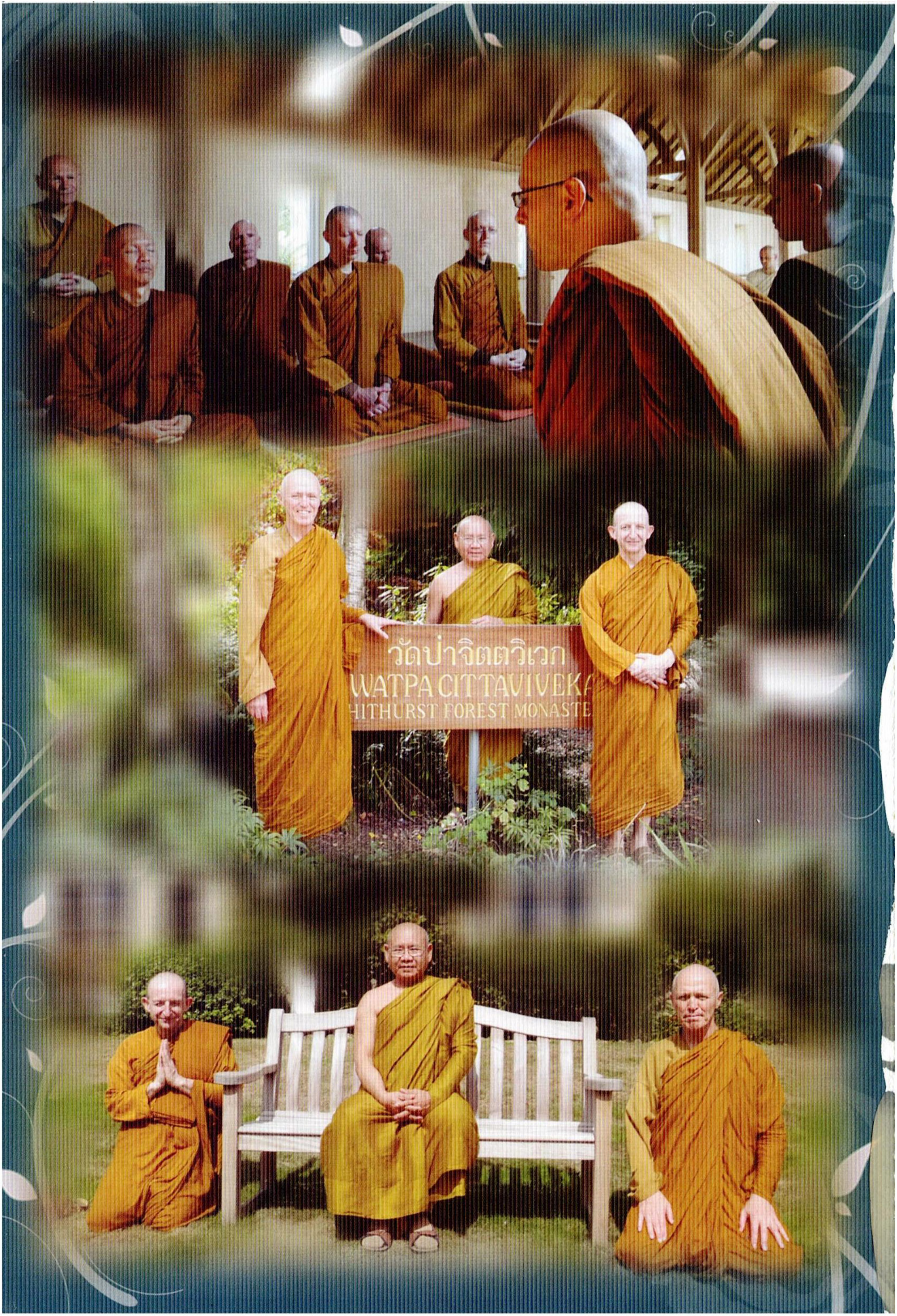

ณ วัดอมราวดี เมืองฮาร์ฟอร์ด ประเทศอังกฤษ

เมื่อเราเข้ามาอยู่ในวัดแล้ว สถานที่นี้เขาเรียกว่า "วัด" เป็นที่อยู่ของผู้ปฏิบัติ หรือเป็นที่อยู่ของพระสงฆ์ เป็นที่อยู่ของผู้ที่สนใจใฝ่ในธรรม เขาเรียกว่า "วัด" วัดนี้เป็นการสืบทอดมาจากพระพุทธศาสนา พระสงฆ์อยู่ตรงไหน ตรงนั้นเป็นดินแดนของพุทธศาสนา เรียกว่า ศาสนประโยชน์ ประโยชน์ที่ควรจะทำรวมกันได้ก็คือ ศาสนา ทุกคนทุกท่านที่มาขอให้ตั้งใจ อย่าทำอะไรที่มันผิดหลักธรรม วินัย ถ้าผิดหลักธรรม หลักวินัยแล้ว กาย จิตใจ จะไม่สงบ ถ้าไม่สงบก็จะไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร

ทุกคนต้องปฏิบัติ ถ้าไม่ปฏิบัติธรรม ธรรมไม่เกิด วัดไม่มีโทษภัยอะไร วัดนะดีอยู่แล้ว สำคัญที่คนอยู่วัด ที่จะดีหรือไม่ อยู่ที่การกระทำของคนคนนั้น ไม่ว่าจะเป็นชาติใด ภาษาใด ฐานะแบบไหน ถ้าใครทำผิดมันก็คือผิด ถ้าใครทำถูกมันก็คือถูก ถ้าทำผิดแล้วมันจะไม่สบายกาย ไม่สบายใจ คิดว่าคนอื่นไม่เห็นจะทำอย่างไรก็ได้ ไม่ใช่ ธรรมะไม่มีที่มืด ไม่มีที่สว่าง

วัดป่าจิตตวิเวก
WATPA CITTAVIVEK
HITHURST FOREST MONASTE

ไม่มีที่น้อยคน มากคน ทำผิดตรงไหน มันก็ผิดตรงนั้น เหมือนกับไฟ เอามือจับไฟ ไฟก็ไหม้ ช็อตถึงกับตาย หรือเอามีดกรีดแขนตัวเองก็จะมีเลือดออกมาทันที

หลวงปู่ชา ท่านสอนไว้ว่า นักปฏิบัติทั้งหลาย เป็นผู้ที่มักน้อย สันโดษ กินน้อย พูดน้อย แต่ปฏิบัติมาก กินมากพูดมากไม่ใช่ผู้ปฏิบัติ เราจะปฏิบัติต้องฝืนความรู้สึก ถ้าไม่ฝืนความรู้สึกเราจะไม่ได้ปฏิบัติ ทำสิ่งใดที่มันจะนำมาเพื่อความเสียหายเดือดร้อนตัวเอง หรือส่งเสริมเรื่องของกามคุณทั้งหลายท่านว่าให้ตัด มันอยากได้มากให้มันน้อย มันอยากนอนมากให้มันนอนน้อย มันอยากกินมากให้มันกินน้อย คือฝืน ถ้าเราไม่ฝืนเราจะไม่ได้ปฏิบัติ ถ้าทำตามใจเราก็ได้เหมือนเดิม อย่างที่เราเคยทำมา

ถ้าท่านทั้งหลาย มีศีลแล้ว ก็ฝึกจิตให้มีสมาธิ มีสมาธิแล้วก็ให้มีปัญญา ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ “สติ” สติเป็นฐานทัพที่นำท่านทั้งหลายไปสู้รบ ตบตี กับกิเลส ที่มีอยู่ในการใจของท่าน

เรามุ่งหาธรรมะ ธรรมะเป็นสัจธรรมแห่งความจริง ไม่ได้เป็นไปตามความต้องการของเรา หรือเป็นไปตามต้องการของบุคคลใด บุคคลหนึ่ง ความจริงก็คือความจริงจะเป็นตามความรู้สึกของเราไม่ได้ นั่นแหละเป็นความจริง

ความจริงคือ สัจธรรม เห็นความเกิด เห็นความแก่ เห็นความเจ็บ เห็นความตาย เห็นความพลัดพรากจากของรักของชอบใจ หรือดีใจ เสียใจไหม ถ้าเห็นแล้วมันเกิดมาจากอะไร ท่านทั้งหลายลองปฏิบัติดู ถ้าปฏิบัติแล้วจะเห็นพระพุทธเจ้าตรัสว่า ทุกข์เกิดขึ้น ทุกข์ตั้งอยู่ และทุกข์ดับไป นอกจากทุกข์ไม่มีอะไร

พระองค์ทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งธรรมะ สมัยก่อนมีนักบวชที่ทรมานตนเองด้วยประการต่างๆ เพื่อให้ได้มาแห่งความเป็น พระอรหันต์ พระองค์ก็ทำ ทำจนไม่มีความสงสัย และรู้ว่าถ้าขืนทรมานสังขารร่างกายก็ตายเปล่า พระองค์จึงหยุดการทรมาน สังขารร่างกาย เมื่อพระองค์เลิกทรมานแล้วก็มาบำเพ็ญเพียรทางจิต คือการมานั่งสมาธิ เจริญวิปัสสนา เจริญฌานสมาบัติ จนเห็นตามความเป็นจริงของธรรมชาติว่า ภพ ชาติ ที่เกิดมานี้มันมีการเกิด ไม่เกิดก็ต้องมี มีการแก่ ไม่แก่ก็ต้องมี มีการเจ็บไม่เจ็บก็ต้องมี มีการตายไม่ตายก็ต้องมี พระองค์จึงมาประกาศสัจธรรมไว้ให้คนในโลกรับรู้

ทุกคนทุกท่านเรามาศึกษาหาข้อมูล ในการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามกระแสธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า ทุกข์เราจะมีวิธีแก้ไขทุกข์นั้นได้อย่างไร ฉะนั้นทุกข์มันเกิดขึ้น ทุกข์ตั้งอยู่ และทุกข์ดับไป เมื่อทุกข์ดับไปแล้ว แล้วมันดับไปไหน

ฉะนั้นทุกข์ทั้งหลายทั้งปวงมันอยู่ที่ตรงไหน สังขารร่างกายก้อนนี้ เป็นเรา หรือเป็นเขา หรือเป็นฉัน หรือเป็นเธอ สังขารร่างกายก้อนนี้เป็นอะไร เป็นเราหรือไม่ ถ้าเป็นเรา เราบังคับมันได้หรือไม่ ไม่ให้แก่ ไม่ให้เจ็บ ไม่ให้ป่วย ไม่ให้ไข้ หรือไม่ให้ตาย

พูดถึงความทุกข์ก็มีมากมายเหลือเกิน ประเทศอังกฤษ ประเทศไทย หรือประเทศทั่วโลก ก็เป็นเหมือนกันกับบ้านเรา เหมือนกันกับตัวเรา ความเป็นอยู่ไม่มีอะไรผิดแปลกแตกต่าง พูดถึงคนเกิดมาเบื้องต้น แล้วตั้งอยู่ในท่ามกลาง แล้วผลสุดท้ายก็ดับไป สิ่งที่เราได้จากโลกไม่มีแม้แต่ชิ้นเดียว ตัวเราที่แสนรัก หรือลูก ภรรยา สามี ก็เอาไปไม่ได้

สิ่งที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ให้เราเอานั้นคืออะไร พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า กุสะลา ธัมมา อะกุสะลา ธัมมา สิ่งใดที่เราทำมา เป็นบุญ เป็นกุศล เป็นประโยชน์ เกื้อกูลทั้งตัวเองและคนอื่น ทำบุญไว้ กี่ปี ก็ไม่ลืม ทำชั่วไว้ก็ไม่ลืม บุญคือ ความสุขกาย สบายใจ กุศลคือ ความฉลาด ในการที่จะประกอบกิจกรรมนั้นๆ กับชีวิตตัวเอง เพราะไม่มีใครมาบัญชาให้เราได้นอกจากตัวเอง ถ้าทำดี ทำบุญ ก็นำมาซึ่งความสุขความเจริญ

ท่านทั้งหลายจงเข้าใจว่าเราเกิดมาแล้ว มีกรรมเป็นแดนเกิด มีกรรมเป็นผู้ติดตาม มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย เรา

สังเกตไหมว่า พ่อเดียวกัน แม่เดียวกัน รูปร่างหน้าตา กิริยามารยาท หยาบ ละเอียดไม่เหมือนกัน เพราะอำนาจบุญกุศลที่เราทำ ชีวิตของเรายังมีค่าอยู่ จงพยายามว่าสิ่งไหนที่มันเป็นประโยชน์ กับตัวเอง และสังคมส่วนรวม สิ่งนั้นเราทำเถอะ ทำตอนที่ยังมีชีวิต เมื่อตายแล้วทำไม่ได้

ทุกคนให้มั่นใจในตัวเอง ว่าเราเกิดมานี้ เรามีบุญอยู่แล้ว จะสร้างบุญ สร้างกุศล สร้างคุณงามความดีต่อไปอีกหรือไม่ หรือจะทำร้ายตัวเอง ด้วยการทำชั่ว หรือทำผิด สิ่งนั้นจะหาความเจริญไม่ได้

ทุกคนทุกท่าน เกิดมาจากกรรม ทุกคนทุกท่านมีเหตุมีผลกันทุกคน ว่าสิ่งไหนควรไม่ควร คนที่ดีกว่าเราก็มีคนที่เลวกว่าเราก็มี คนที่เสมอเราก็มี ฉะนั้นเราจงใช้ปัญญาพิจารณาว่าจะดำเนินชีวิตตัวเองอย่างไร

ทางเดินมีอยู่ 2 ทาง ทางโลก กับทางธรรม ทางโลกเดินไปด้วยความวุ่นวาย พระพุทธเจ้าจึงเลือกหาทางเดินเพื่อความปลอดภัยและความสงบสุขในชีวิต พระองค์จึงเลือกทางนี้ เป็นทางเดียวเท่านั้นที่จะให้ความสุขมนุษย์ในโลกได้

ฉะนั้นท่านทั้งหลาย จงเลือกทางเดิน ถ้าเดินทางโลกเดินด้วยความวุ่นวาย ยุ่งเหยิง ทุกข์ทรมานด้วยประการต่างๆ ที่ท่านทั้งหลายเห็นกันอยู่ในปัจจุบันนี้ ถึงจะเจริญอย่างไรก็

เต็มไปด้วยความทุกข์ มีลาภ มียศ มีชื่อเสียง ในสังคม หรือในกิจกรรมต่างๆ และแล้วสิ่งเหล่านั้นก็เต็มไปด้วยความทุกข์ **แต่ทางเดินของพระพุทธศาสนา เดินไปด้วยธรรม ไม่มีอะไรจะเอาในโลกนี้ เอาไม่ได้ นอกจากความสบงสุขเท่านั้น พระองค์ตรัสว่า เป็นทางเดินที่บริสุทธิ์หมดจดต่อมนุษย์โลก**

ปีนี้อาตมา มาอยู่กับญาติชาวอังกฤษ เรียกว่าธรรมญาติ เป็นญาติทางธรรมะ มีความเกิด มีความเจ็บ มีความแก่ มีความตายเหมือนกัน เรามาสร้างสรรค์ให้เป็นประโยชน์ร่วมกัน ให้เป็นความสุข มาอยู่ตรงไหนก็เหมือนกัน ถ้าเรามองให้เห็นว่าชีวิตของพวกเราไม่มีอะไรผิดแปลกแตกต่างกัน ผลสุดท้ายก็ตายเหมือนกัน จงให้ตายอยู่กับความดีของเราเถอะ สาธุ!

พระราชวังบัคกิงแฮม

มีเวลาว่างเอาเวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ความว่างเป็นสมบัติของพระอริยะ
ท่านให้มองโลกนี้เป็นของว่าง สว่าง สงบ จะพบธรรมอันล้ำเลิศ
หลวงพ่อโสภณ โอภาโส

ภาพโดย พระอาจารย์คงฤทธิ์ [illegible]

วันนี้สอนธรรมให้คนอังกฤษฟัง
เขามีความเข้าใจอยู่พอสมควร
รอฟังผลต่อไปอีกว่า ว่าเขาจะมีความสนใจมากขึ้นหรือไม่
แต่วันนี้ก็มีความสนใจพอสมควร
หลังจากฟังแล้วก็มีถามปัญหา แก้ปัญหาให้
เขามีความสนใจธรรมมากและวิธีการปฏิบัติ และอื่นๆอีกฯ

หลวงพ่อโสภณ โอภาโส

เสวนาธรรมกับโยม
วัดอมราวดี

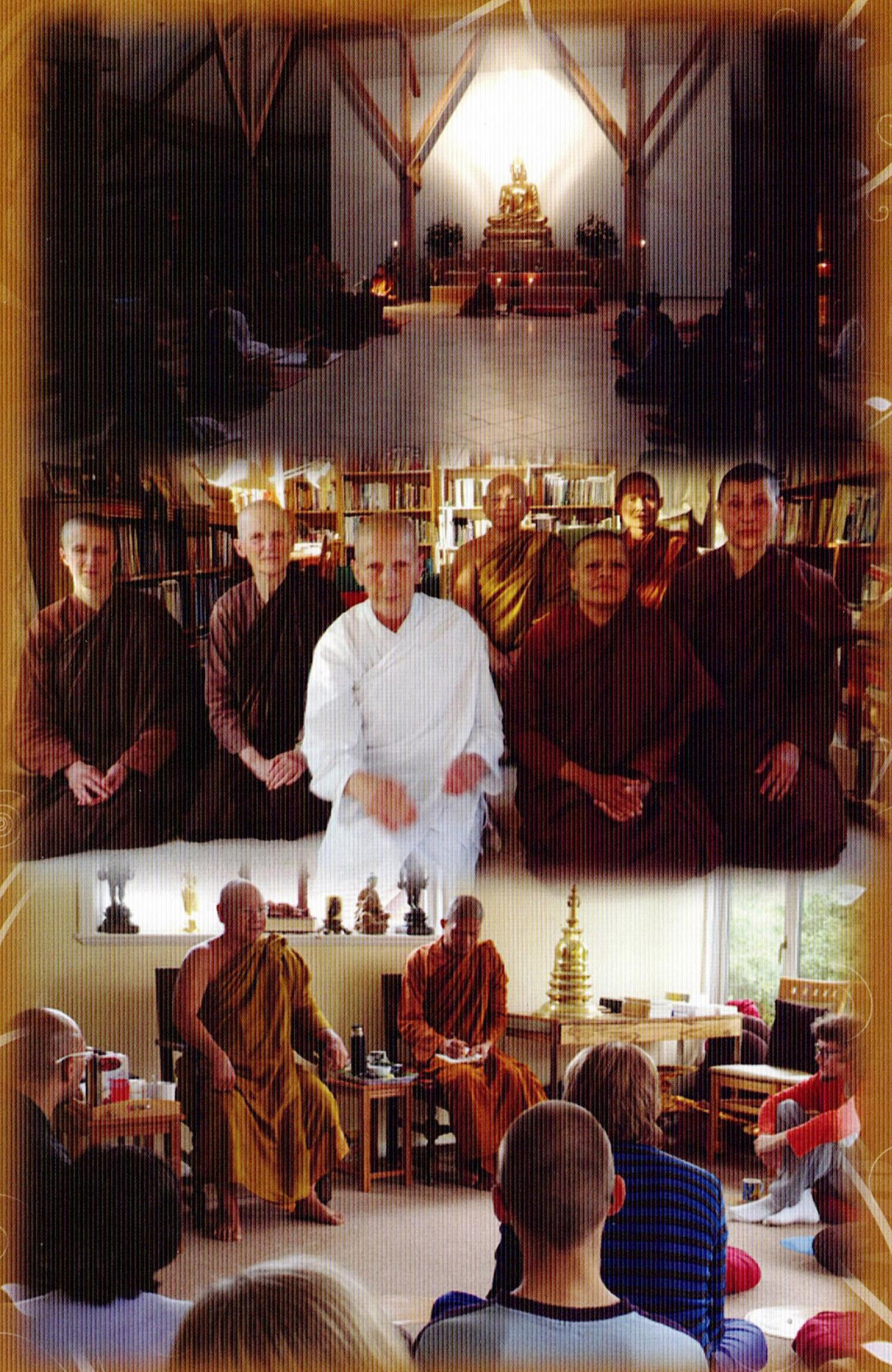
พระครูโอภาสวุฒิกร

พระพุทธเจ้ามีความสามารถอยู่อย่างหนึ่งที่มนุษย์ทั้งหลายทำไม่ได้ เรียกว่ามีญาณ มีฌาน มีสมาบัติ สามารถที่จะรู้ถึงอดีตและอนาคตชาติของสัตว์ได้

ทุกคนเชื่อไหมว่าเราเกิดแล้วตาย ตายแล้วเกิด นี้เป็นสิ่งที่เหนือวิสัยมนุษย์ที่เรารู้มิได้ แต่พระพุทธเจ้าเป็นบุคคลที่ประเสริฐสามารถรู้ได้ว่า คนนี้เกิดมาอดีตชาติเป็นอย่างนั้น ถ้ายังไม่สิ้นจากอาสวะ ก็ยังต้องมาเกิด แก่ เจ็บ ตาย ทรมานด้วยประการต่างๆ อย่างที่เราเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ท่านสอนทางกาย และสอนทางจิต กายให้มีระเบียบเมื่อเราอยู่รวมกัน ต่างคนต่างมา ต่างไม่รู้จักกัน แต่เราอาศัยกฎระเบียบที่มีอยู่ เราก็อยู่กันได้อย่างสันติสุข กฎระเบียบเหมือนกับกฎหมาย แต่ละประเทศมีกฎหมายรับรอง ที่คนต้องปฏิบัติตามกฎหมายนั้น ถ้าบุคคลใด ประเทศใดปฏิบัติตามกฎระเบียบที่มีอยู่นี้ ความสงบความเรียบร้อยก็จะเกิดขึ้น ในบุคคลคนนั้นและประเทศนั้นๆ

เรื่องของจิตมันเป็นรูปธรรม กับนามธรรม รูปเรามองด้วยสายตา อย่างที่ท่านทั้งหลายนั่งอยู่นี้เรียกว่ารูป แต่นามธรรมเราไม่สามารถที่จะมองเห็น แต่มันมีอำนาจมากกว่ารูป

สามารถจะใช้ให้รูปทำอะไรก็ได้ ถ้าจิตสั่ง ทำได้ทุกอย่าง จะใกล้จะไกล จะหนักจะเบา สามารถทำได้หมด เพราะจิตตัวนี้ จิตตัวนี้เป็นนาย กายเป็นบ่าว

คำสอนของพระพุทธเจ้า จึงไม่เลือกเพศ ไม่เลือกวัย ไม่เลือกฐานะ ไม่เลือกตระกูล ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะรู้ได้ เข้าใจได้ เห็นได้ เหมือนกับแสงพระอาทิตย์ ทุกคนถ้าตาดี สามารถจะมองเห็นสิ่งต่างๆ ได้ แต่ถ้าหากว่าตาไม่ดี ถึงจะมีแสงอยู่ มีสีอยู่ก็มองไม่เห็น นี่แหละเรียกว่าปัญญา ผู้มีปัญญาแล้วเมื่อได้ยินได้ฟัง ก็จะเห็นคุณค่าของคำสอนของพระพุทธศาสนา จึงไม่เลือกว่าจะเป็นเพศใด วัยใด ฐานะอะไร แต่จะสามารถจะเข้าใจ รู้ได้ เห็นได้ ด้วยกัน

ท่านทั้งหลายลองมาศึกษาหาข้อมูลก่อน ความเป็นจริงแล้ว ไม่มีใครรู้สักคน อาศัยผู้รู้ที่ได้ศึกษา ได้เสียสละความสุขจากฆราวาสธรรม มาบำเพ็ญตัวเองเป็นสมณะ **แล้วแสวงหาความจริงทางด้านจิตใจและเข้าถึงความตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า จึงได้มาประกาศสัจธรรมไว้ให้คนทั่งโลกได้พิจารณา พระพุทธเจ้าตรัสไม่ได้ให้เชื่อ ท่านให้ฟังแล้วเราก็พิจารณา**

ฉะนั้นพระพุทธเจ้าที่ประกาศสัจธรรมไปทั่วโลก ให้คนทั้งหลายเห็นตามความเป็นจริงของสัจธรรม ว่าเกิดมาต้อง

แก่ ต้องเจ็บ ต้องตาย และมีการพลัดพรากจากของรักของชอบใจ การดีใจ การเสียใจ ทุกคนเป็นหมด พระองค์เข้าใจในหลักการและประกาศสัจธรรมไว้ให้คนทั่วโลกได้ศึกษาและปฏิบัติตาม

ชีวิตของพวกเราทุกคนทุกท่านที่นั่งอยู่นี้ ล้วนแล้วแต่มีปัญหาด้วยกันทั้งนั้น พระพุทธเจ้าจึงเอาธรรมมาแก้ปัญหา คือ ใช้หลักของพระพุทธศาสนา พิจารณาในหลักแห่งความเป็นจริงของสัจธรรม สังขารเป็นอนัตตา รูปก็ดี เวทนาก็ดี สังขารก็ดี วิญญาณก็ดี ไม่ใช่ตัวใช่ตน เป็นสภาวะ เรียกว่า สภาวะแห่งความเป็นธรรม หรือสภาวธรรม

ไม่มีใครอยากแก่ ไม่มีใครอยากเจ็บ ไม่มีใครอยากตายสักคน แต่ว่าต้องแก่ ต้องเจ็บ ต้องตายกันทุกคน เราไม่มีสิทธิ์ที่จะห้ามได้ แม้แต่หมอที่ว่าเก่งขนาดไหน หมอก็ยังต้องตาย นั้นคือสภาวะแห่งความเป็นจริง

สังขารร่างกายก้อนนี้ เป็นรังของโรค เป็นที่อยู่ของโรคภัยไข้เจ็บ เป็นเจ้าปัญหา แล้วพระองค์จึงมาใช้ปัญญามาพิจารณาปัญหาพวกนั้น เพื่อให้อยู่โลกนี้อย่างสันติสุข สุขอื่นยิ่งกว่าความสงบไม่มี

ท่านทั้งหลายเรามาศึกษาข้อมูลแห่งพุทธศาสตร์ ศาสนานี้เป็นศาสนาทางปัญญา ใช้หลักการ ใช้เหตุผล คนจะ

ดี จะชั่ว ไม่ได้ขึ้นอยู่กับชาติ ไม่ได้อยู่กับตระกูล ไม่ได้ขึ้นอยู่กับวรรณะ ขึ้นอยู่กับการกระทำ

เบื้องต้นของการปฏิบัติธรรม ต้องรู้จักว่าจะปฏิบัติแบบไหน แล้วทำอย่างไร พระพุทธเจ้าท่านให้สำรวมวาจา สำรวจกาย สำรวจจิตใจ เมื่อสำรวจกาย วาจา อยู่ในกรอบแล้ว นั้นแหละคือการฝึก ฝึกทางกายก่อน แล้วก็ฝึกทางจิต ถ้าจิตมันหลุดแล้วก็จะพ้นจากกระแส

เมื่อฝึกกาย ฝึกวาจา ฝึกใจได้แล้ว ท่านทั้งหลายก็จะเห็นคุณค่าของการพัฒนาตนเองว่ามีคุณธรรมขนาดไหน ละความโลภ ละความโกรธ ละความหลง ราคะ โทสะ ทิฐิ มานะตัวเองได้มากน้อยขนาดไหนอยู่ที่ตรงนี้ การปฏิบัติเริ่มจากจุดนี้ไป

พระพุทธเจ้าทรงสอนให้ผู้ที่จะปฏิบัติธรรม ทำตามขั้นตอนของท่าน เราเป็นนักบวช ควรจะปฏิบัติตัวอย่างไร เพื่อให้ประชาชนได้เลี้ยงได้ดูแล ปฏิบัติที่เรียกว่า สันโดษ เป็นผู้มักน้อยสันโดษ สงบวาจา สงบกาย สงบใจ ไม่เป็นพิษเป็นภัยกับสังคมแล้ว อยู่ตรงไหนทำประโยชน์ตรงนั้นให้เกิดความสงบสุข พระพุทธเจ้าเสด็จที่ไหนในโลกนี้มีแต่ความสงบสุข ไม่ต้องถึงพระพุทธเจ้า แค่หลวงปู่ ครูบาอาจารย์ เช่นหลวงปู่ชา ท่านไปที่ไหนญาติโยมพุทธบริษัททั้งหลายได้ความสงบ

ได้ความเยือกเย็น เป็นสุข เป็นมงคล กับชีวิตจริงๆ

วันเข้าพรรษา วันที่ 23 กรกฎาคม 2556
วันธรรมสวนะที่ 6 สิงหาคม 2556

รายนามผู้บริจาคปัจจัยพิมพ์หนังสือและซีดีวันทอดกฐิน
วัดบึงลัฏฐิวัน

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

๑ .	คุณสุโชติ ทัศนกุลวงศ์ – คุณวีณา จันทรศารทูล	๙,๕๐๐ บาท
๒ .	คุณชูศักดิ์ – คุณกิติภา – คุณตวงพร – คุณตวงสิทธิ์ สิทธิสุนทร	๕,๐๐๐ บาท
๓ .	คุณฤชา – คุณรัชนี – ด.ช.กฤติณ – ด.ญ. กิตติธารา ตั้งจิตธรรม	๓,๐๐๐ บาท
๔ .	คุณวันชัย – คุณนวลฤดี จาบประไพ และครอบครัว	๒,๕๐๐ บาท
๕ .	คุณเสาวลักษณ์ จิววัฒนานนท์ และครอบครัว	๒,๐๐๐ บาท
๖ .	ห้างทอง ป. อุดมสุข ตลาดท่าลาน คุณนันทวัน เปี่ยมเขียว คุณเอกชัย เปี่ยมเขียว และครอบครัว และครอบครัว	๒,๐๐๐ บาท
๗ .	คุณเอกศักดิ์ – คุณบังอร – ร.ท. อนุภาพ – คุณอารยา มากล้น	๒,๐๐๐ บาท
๘ .	คุณสุรชัย โชคปัญญาพงษ์–คุณพัชรา ทวีสุขเสถียรและครอบครัว ร้านโชคพัฒนาไทร์เซอวิส สระบุรี	๒,๐๐๐ บาท
๙ .	คุณณรงค์–คุณอำพร–คุณณริศรา– คุณพัฒนพงศ์ สุดสาระ	๒,๐๐๐ บาท
๑๐ .	คุณสำเริง – คุณรุ่งนภา – คุณริสา วงษ์สวัสดิ์	๑,๕๐๐ บาท
๑๑ .	หจก. ทิมพิทักษ์ – กำนันนิรมล และครอบครัวทิมพิทักษ์	๑,๕๐๐ บาท
๑๒ .	คุณกุลฑลี ภาสอาจ	๑,๕๐๐ บาท
๑๓ .	กล่มพนักงานบริษัทกสิสุรีย์ จำกัด อ.ท่าเรือ	๑,๒๒๐ บาท
๑๔ .	แม่ชีอุบล – คุณบุปผา จันทร์กระจ่าง และครอบครัว	๑,๒๐๐ บาท
๑๕ .	คุณประยูร – คุณสุณิสา วิชระพล	๑,๐๐๐ บาท
๑๖ .	พ.อ. วิบูลย์ – คุณอรกิตติ – คุณบุลากร วิชระพล	๑,๐๐๐ บาท

๑๗ . อุทิศให้คุณพ่อเจริญ-คุณแม่ยอด สุขไมตรี ๑,๐๐๐ บาท
๑๘ . คุณอนันต์-คุณศรีวิไล-คุณอภิสิทธิ์ เจตน์วาที
พระพุทธบาทอะไหล่และอู่บริการ ๑,๐๐๐ บาท
๑๙ . ผศ. บุญช่วย – คุณสิภาลักษณ์ -คุณวิชุลดา -
คุณพิชชา จินดาประพันธ์ และครอบครัว ๑,๐๐๐ บาท
๒๐ . คุณณิชาภา คุณไพโรจน์ ทองสดเจริญดี และครอบครัว
(โรงโม่หินคูเปงเซ็ง) ๑,๐๐๐ บาท
๒๑ . ทพญ.สมบูรณ์ ฟื้นฟูไพศาล ๑,๐๐๐ บาท
๒๒ . ทพญ.คมคาย ศรีเมือง ๑,๐๐๐ บาท
๒๓ . คุณกัญญาพัชน์ รักกิจ และครอบครัววิศาลธรกุล อุทิศให้
คุณอดิศักดิ์ วิศาลธรกุล ๑,๐๐๐ บาท
๒๔ . คุณสมชัย-คุณทวี-คุณจิราวัฒน์-คุณรุจิรา-คุณคมสันต์-
คุณณัฐนิดา-ด.ช.คนัสนันท์-ด.ช.ธณวิณ เอี่ยมองค์ ๑,๐๐๐ บาท
๒๕ . คุณสุรชาติ ชุติธนาคมเลิศ ๑,๐๐๐ บาท
๒๖ . พล.อ.ท. สุภสิทธิ์ บุญเนาว์ ๑,๐๐๐ บาท
๒๗ . น.อ. อนงค์ บุญเนาว์ ๑,๐๐๐ บาท
๒๘ . คุณสมลักษณ์ ลิ้มหภิรมณ์ ร้านพิทยาโอสถ อ.ท่าเรือ ๑,๐๐๐ บาท
๒๙ . คุณศักดิ์ชัย – คุณอมรรัตน์ ขจรนาม ๑,๐๐๐ บาท
๓๐ . คุณชุติมา เพชรอยู่ ๑,๐๐๐ บาท
๓๑ . คุณธนาภรณ์ เพชรอยู่ ๑,๐๐๐ บาท
๓๒ . คุณสุนทร-คุณคำกอง-คุณเกษม สุภา ๑,๐๐๐ บาท
๓๓ . คุณประเสริฐ-คุณพเยาว์ พุทธมนต์ ๑,๐๐๐ บาท
๓๔ . คุณอุ่นเรือน น้อยหรุ่น ๑,๐๐๐ บาท
๓๕ . คุณบุญสง-คุณสุวรรณา-คุณกรกฎ-คุณเมย์ สังขาว ๑,๐๐๐ บาท
๓๖ . พ.ต.อ.อภิชาต-คุณพรรณิกา เรือนทิพย์ ๑,๐๐๐ บาท
๓๗ . คุณไพทูล – คุณวงเดือน เทียนประทีป และครอบครัว๑,๐๐๐ บาท
๓๘ . คุณบุญสม พันธ์วิชัย ๑,๐๐๐ บาท
๓๙ . คุณแก่นไธ้ กระสาทอง และครอบครัว ๑,๐๐๐ บาท

๔๐ . คุณสมจิต สายหยุด และครอบครัว	๑,๐๐๐	บาท
๔๑ . คุณสำรวย อุ่นเสนีย์ (อ้วนหมูปิ้งท่าลาน)	๑,๐๐๐	บาท
๔๒ . คุณเสมียน - คุณรำผึ้ง, คุณศิริรัตน์, คุณกอบชัย พันพม่า, ด.ช.ชัยสิทธิ์ เขตคาม	๑,๐๐๐	บาท
๔๓ . คุณชูเกียรติ ดีสว่าง และครอบครัว	๑,๐๐๐	บาท
๔๔ . คุณกาญจนา บุญเปลี่ยน และครอบครัว ร้านบุญสนองยานยนตร์	๑,๐๐๐	บาท
๔๕ . คุณอุบล พุทธมนต์	๘๐๐	บาท
๔๖ . คุณบำรุง นิสะโสกะ	๕๐๐	บาท
๔๗ . คุณผดุง - คุณเปรมศรี นิสะโสกะ	๕๐๐	บาท
๔๘ . ด.ญ.กัญญาณัฐ-ด.ช.ปรวีร์ นิสะโสกะ	๕๐๐	บาท
๔๙ . คุณปราณี สูยะสี	๕๐๐	บาท
๕๐ . คุณอุบล - คุณสมทรง วิเชียรเทียบ	๕๐๐	บาท
๕๑ . คุณสำราญ - คุณปรานอม คงถวิล	๕๐๐	บาท
๕๒ . คุณสัมพันธ์-คุณสนม สู้ทุกทิศ	๕๐๐	บาท
๕๓ . คุณไพบูลย์-คุณดาราพร มะอะอุ และครอบครัว	๕๐๐	บาท
๕๔ . คุณสุคนธ์ เนตรบารมี	๕๐๐	บาท
๕๕ . คุณสุธี - คุณรัชนี สุขวิรัช และครอบครัว	๕๐๐	บาท
๕๖ . คุณจรินทร์-คุณศรัญยา สุขนวล	๕๐๐	บาท
๕๗ . คุณนิพนธ์ โรจน์ชาญชัยกุล	๕๐๐	บาท
๕๘ . คุณสุทัศน์-คุณสายมณี ฮองกุล	๕๐๐	บาท
๕๙ . ครอบครัวเทพาสิษฐ์	๕๐๐	บาท
๖๐ . แม่ชีสมคิด มูลจนบาตร	๕๐๐	บาท
๖๑ . แม่ชีอำนวย คงแสงฤทธิ์ ศูนย์ปฏิบัติธรรมท่าเรือ	๕๐๐	บาท
๖๒ . คุณนพดล-คุณสุชยา-ด.ญ.เกวลี-ด.ช.เจษฎากร จันทวงษ์	๕๐๐	บาท
๖๓ . คุณเชิดพงษ์- คุณวันเพ็ญ พวงวนิชกิจ และครอบครัว	๕๐๐	บาท

๖๔ . คุณมนัสวรรณ พวงวนิชกิจ (ร้าน อ. วัสดุภัณฑ์) ๕๐๐ บาท
๖๕ . ดต.วิจิตร– คุณนฤมล นนท์สุธีย์ ๕๐๐ บาท
๖๖ . คุณปุญชรัศมิ์ ศิรแก้ววิบูลย์ ๕๐๐ บาท
๖๗ . ผ.อ. วรากร – คุณสมร รื่นกมล ๕๐๐ บาท
๖๘ . คุณสังวาลย์ – คุณณัฏฐนรี –คุณพงศ์พีระ ดวงทองดี ๕๐๐ บาท
๖๙ . คุณประเพียร – คุณจิตรา – คุณเพ็ญประภา –
คุณพรพรรณ ศิลปนอก ๕๐๐ บาท
๗๐ .คุณไตรเดช – คุณมณีวรรณ – ด.ช.นิธิรัตน์ – ด.ญ.ศิรภัสสร มณีแย้ม
ร้านเสริมสวยนก และร้านนิธิคอนแทค ๕๐๐ บาท
๗๑ .ร้านอาหารครัวปากท่า ๕๐๐ บาท
๗๒ .อ.วิชัย – อ.ศรัญยา วรากุลวิทย์ และครอบครัว
อุทิศให้ คุณพชร วรากุลวิทย์ ๕๐๐ บาท
๗๓ .อ.ประนอม ศรีสุข ๕๐๐ บาท
๗๔ .คุณวันทนา จุลเมือง ๕๐๐ บาท
๗๕ .คุณสุรีย์ ปลื้มกมลกิจ ๕๐๐ บาท
๗๖ .คุณยศวัชร์–คุณมาลินี–คุณเศรษฐวัฒน์–
คุณสาลินี เราจนานนท์ ๕๐๐ บาท
๗๗ .ผ.อ.ชัยฤทธิ์ – คุณศิริพร, คุณสุทธิพันธ์ ปภารัส ๕๐๐ บาท
๗๘ .คุณกิ่งแก้ว อำพันรัตน์ และครอบครัว อุทิศให้
คุณพ่อสุวรรณ์ อำพันรัตน์ ๕๐๐ บาท
๗๙ .คุณปราณี แสงสองศรี และครอบครัว ๕๐๐ บาท
๘๐ .คุณน้ำค้าง ธรรมจักร์ และครอบครัว ๕๐๐ บาท
๘๑ .คุณบุญเกิด สมบูรณ์ และครอบครัว ๕๐๐ บาท
๘๒ .คุณสละ – คุณสุภาภรณ์ วิจารณ์ และบุตรธิดา ๕๐๐ บาท
๘๓ .คุณบัวเฟี้ยม – คุณบัวแฟ้ม ด้วงขำ ๕๐๐ บาท
๘๔ .ด.ต.ชัยยัน – คุณ ชลาลี – คุณต่างเนตร –
คุณต่างฤทัย – คุณชัยมงคล พันพะพม่า ๕๐๐ บาท
๘๕ .คุณอุไร – คุณอานนท์ ภูมิรัตน์ อุทิศให้

คุณพ่อเปลี่ยน ภูมิรัตน์ ๕๐๐ บาท

๘๖ . คุณบัญชา - คุณนันทวัน - ด.ช.ยุทธภูมิ -
ด.ญ.พุทธิดา เพิ่มผล ๕๐๐ บาท

๘๗ .คุณขนิษฐา จำปาทอง และครอบครัว ๕๐๐ บาท

๘๘ .คุณแม่สังวียน - คุณศิวาภรณ์ ผลมา และลูกหลาน
อุทิศให้ คุณพ่อมหาสุเทพ ผลมา ๕๐๐ บาท

๘๙ .คุณเชี่ยมเจ็ง งามเอนกรัตน์ -
คุณธมลพัศสร มณีพรรณ ๕๐๐ บาท

๙๐ .คุณสมชาย - คุณอุดมลักษณ์, คุณวิชุดา,
คุณณรงค์ฤทธิ์ ชะละเอม ๕๐๐ บาท

๙๑ .คุณบัญญชา - คุณวิไลลักษณ์ -
คุณบัญญวิชญ์ ขวัญยืน ๕๐๐ บาท

๙๒ .คุณสมศักดิ์ - คุณสุพรรณี ชัยประภา, คุณอักษิกร,
คุณพรนิภา, ด.ญ.สิริกร, ด.ญ.สุภาสินี ๕๐๐ บาท

๙๓ .คุณกฤษฎา-คุณสมหมาย จิววิรันต์และครอบครัว ๕๐๐ บาท

๙๔ .คุณลำดวน คำสัตย์และครอบครัว ๕๐๐ บาท

๙๕ .คุณสมเกียรติ - คุณอำเพียร - คุณภาณุ -
คุณจารุณี อุดมภักดี ๕๐๐ บาท

๙๖ .คุณยงยุทธ พรหมมา ๕๐๐ บาท

๙๗. คุณสุทธิโชค - คุณสุขใจ -
คุณสิทธิศักดิ์ ธนพงศ์ล้ำเลิศ ๕๐๐ บาท

๙๘ .ร้านประสพโชคการค้า ท่าเรือ ๕๐๐ บาท

๙๙ .คุณกัญญา วานิชพิทักษ์ ๕๐๐ บาท

๑๐๐ .คุณสุนีย์ ดาวมณี ๕๐๐ บาท

๑๐๑ .คุณขจร-คุณสำเนียง-คุณสุเมธ-คุณวีรวรรณ-
คุณปัญญา-คุณฤทัย อ้อขาว ๕๐๐ บาท

๑๐๒ .คุณโสรญา สุดสระ - คุณธีระศักดิ์ การุณอุทัยศิริ ๕๐๐ บาท

๑๐๓ .ครอบครัวปิ่น ผการัตน์ ๕๐๐ บาท

๑๐๔.คุณประยูร รอกลาง – คุณณัชรัตน์ อำนวยพร และครอบครัว	๕๐๐	บาท
๑๐๕.คุณกรสหชาญ –คุณรุจินา นิลจินดา	๕๐๐	บาท
๑๐๖.ร้านวิมลเวช ตลาดนิคม พระพุทธบาท	๔๐๐	บาท
๑๐๗.คุณสุนทรี กัลยานี และครอบครัว	๔๐๐	บาท
๑๐๘.คุณสมนึก – คุณรจเรศช์ – คุณสาลินี – คุณภคพูล – ด.ช.ศุภวิชญ์ แสงสุวรรณ	๔๐๐	บาท
๑๐๙.อ.บุญสม – อ.อัมพร, คุณจาตุรงค์, คุณนิศรากุล สุกใส	๔๐๐	บาท
๑๑๐.คุณทรงพล–คุณสังเวียน–คุณสรพล ตั้งศรีไพร	๔๐๐	บาท
๑๑๑.คุณเรณู–คุณทรงศิริ–คุณวันวิสาข์ เปรมเดชา คุณอลงกรณ์ อิ่มสุภาพ	๔๐๐	บาท
๑๑๒.คุณป้าชั้น ฉัตรไทยและครอบครัว	๓๗๐	บาท
๑๑๓.คุณสมจิต ผาจีน และครอบครัว	๓๐๐	บาท
๑๑๔.คุณแม่ทวี – คุณวัชรี รื่นกมล	๓๐๐	บาท
๑๑๕.ร.ท.ชัยวัฒน์ – คุณวัชรี – ว่าที่เรือตรีรัฐนัย – คุณณัฏภัชสร รื่นกมล	๓๐๐	บาท
๑๑๖.คุณสมชาย – คุณเบ็ญจมาศ – คุณโชษิตา มะกรูดทอง	๓๐๐	บาท
๑๑๗.คุณสวง – คุณกานดา แก้วอารี และครอบครัว	๓๐๐	บาท
๑๑๘.คุณสยาม – คุณสาลี่ – คุณรักชนก ฉัตรจันทร์	๓๐๐	บาท
๑๑๙.คุณจิตรา ลี้สมบูรณ์วงศ์	๓๐๐	บาท
๑๒๐.คุณวารุณี แซ่แต้	๓๐๐	บาท
๑๒๑.คุณพานทอง บัวฉาย และบุตรหลาน, คุณทนงศักดิ์ – คุณสายรุ้ง บัวฉาย	๓๐๐	บาท
๑๒๒.คุณพ่อบัว กลางคาร – พ.ต.ท. สถาพร กลางคาร	๓๐๐	บาท
๑๒๓.คุณเพิ่มสิทธิ์ – คุณณัฐริย์สุภา – คุณเมธิณี แสงประดิษฐ์	๓๐๐	บาท

๑๒๔ .คุณสมานใจ วงษ์ศรี ๓๐๐ บาท
๑๒๕ .คุณสุขุมาล สุนทรวิกานต์ ๓๐๐ บาท
๑๒๖ .คุณกนกวรรณ สุริหาร ๓๐๐ บาท
๑๒๗ .คุณนิตยา เกิดชนะ๓๐๐บาท
๑๒๘ .คุณมณี เอี่ยมวงศ์ และครอบครัว ๓๐๐ บาท
๑๒๙ .คุณทวีศักดิ์ – คุณปราณี – ด.ช.รพีพงศ์ เทศสวัสดิ์ ๓๐๐ บาท
๑๓๐ .คุณเตือนใจ – คุณอุบลศรี สง่าเนตร ๓๐๐ บาท
๑๓๑ .คุณอาภรณ์ กองแก้ว ๓๐๐ บาท
๑๓๒ .คุณแม่ธนพร คำสูง, คุณธนบดี–คุณวิไลวรรณ–คุณดวงกมล,
ด.ช.ผดุงเกียรติ์, ด.ญ.วิมลมณี สังข์เงิน ๓๐๐ บาท
๑๓๓ .คุณยายน้อย พรมสร, คุณแม่บุญปลูก พรมสร อุทิศให้
คุณพ่อไฝ แย้มบุปผา ๓๐๐ บาท
๑๓๔ .คุณแม่ทองสุข ดวงขจี พร้อมลูกหลาน อุทิศให้
คุณพ่อบุญยงค์ ดวงขจี ๓๐๐ บาท
๑๓๕ .คุณสถาพร – คุณศิริพร – ด.ญ.รัตนพร(ลูกแก้ว)
จันทร์กระจ่าง ๓๐๐ บาท
๑๓๖ .คุณจรัญ พรเณรและครอบครัว ๓๐๐ บาท
๑๓๗ .คุณอุษณี งามคณะ ๓๐๐ บาท
๑๓๘ .คุณประนอม อินทร ๓๐๐ บาท
๑๓๙ .คุณจรัล ศรีนิลและครอบครัว ๓๐๐ บาท
๑๔๐ .ครอบครัวคุณสุบิน ธนูศิลป์ ๓๐๐ บาท
๑๔๑ .ครอบครัวคุณเปรมใจ จำปาเรือง ๓๐๐ บาท
๑๔๒ .คุณบุญชอบ – คุณจุไรรัตน์ –
ด.ช.เฉลิมพงษ์ เอี่ยมสุดใจ ๓๐๐ บาท
๑๔๓ .คุณป้าสมนึก แซ่ลิ้ม ๒๐๐ บาท
๑๔๔ .คุณประไพ ปัญญาโฉม ๒๐๐ บาท
๑๔๕ .แม่ชีลัดดา ศิริเวชพันธ์ ๒๐๐ บาท
๑๔๖ .แม่ชีบุญช่วย ศักดิ์สังข์ ๒๐๐ บาท

๑๔๗ .แม่ชีมาลีนี ภู่ทอง	๒๐๐	บาท
๑๔๘ .แม่ชีประพีร์ ศิลารัตน์	๒๐๐	บาท
๑๔๙ .แม่ชีสำราญ ศรีนิคม	๒๐๐	บาท
๑๕๐ .คุณวิไลลักษณ์ อธิปัญญาคม	๒๐๐	บาท
๑๕๑ .คุณสำลี อธิปัญญาคม	๒๐๐	บาท
๑๕๒ .คุณสุเทพ - คุณพงษ์จันทร์ พิศพืชพันธ์	๒๐๐	บาท
๑๕๓ .คุณประสิทธิ์-คุณละออ อินทร	๒๐๐	บาท
๑๕๔ .คุณเฉลา บรรเทิง และครอบครัว	๒๐๐	บาท
๑๕๕ .คุณอุทิตย์ ศรีทอง	๒๐๐	บาท
๑๕๖ .คุณเบญจพร จากสกุล	๒๐๐	บาท
๑๕๗ .คุณประจวบ พลอินทร์ และครอบครัว	๒๐๐	บาท
๑๕๘ .คุณสมภพ-คุณวิลัยรัตน์ สู้ทุกทิศ	๒๐๐	บาท
๑๕๙ .คุณยุพิน สุขสัจจี และครอบครัว	๒๐๐	บาท
๑๖๐ .คุณศุภลักษณ์ - คุณพิกุล - คุณพงศ์ธร - คุณสลิลภร กมลสุรชาติ	๒๐๐	บาท
๑๖๑ .ผ.อ.พายัพ - คุณแม่สายสินธ์ กอร้อย	๒๐๐	บาท
๑๖๒ .คุณวรรณา - คุณสำอางค์ นิลทะรักษ์ และครอบครัว	๒๐๐	บาท
๑๖๓ .คุณพรทิพย์ พึ่งพร	๒๐๐	บาท
๑๖๔ .คุณไชยวิทย์ แจ่มเที่ยงตรง	๒๐๐	บาท
๑๖๕ .คุณสมพร กฤชคฤหาสน์ และครอบครัว	๒๐๐	บาท
๑๖๖ .คุณศุภาวีร์ เนตรหาญ และครอบครว	๒๐๐	บาท
๑๖๗ .คุณพิศมัย สุหิรัญ และครอบครัว	๒๐๐	บาท
๑๖๘ .คุณนงลักษณ์ พี่พานิช	๒๐๐	บาท
๑๖๙ .คุณบุญรอด - คุณลั่นทม อภิวันณ์	๒๐๐	บาท
๑๗๐ .คุณจำเนียร หอมจันทร์	๒๐๐	บาท
๑๗๑ .คุณพเยาว์ สมตั้งมั่น	๒๐๐	บาท
๑๗๒ .คุณสมนิยม จันทร์พงษ์	๒๐๐	บาท

๑๗๓ .คุณสุบิน - คุณมาลัย กิ่งเกษ และครอบครัว อุทิศให้ คุณยายสละ เปี่ยมอัมพร	๒๐๐	บาท
๑๗๔ .คุณสมพร คุ้มประดิษฐ์ และน้องๆ	๒๐๐	บาท
๑๗๕ .คุณวิมล - คุณสมใจ - คุณอุทัยวรรณ ทองหยด	๒๐๐	บาท
๑๗๖ .คุณทองดี - คุณสมคิด ชูกลีบ	๒๐๐	บาท
๑๗๗ .คุณเพ่ง - คุณประกอบ ทองปั้น	๒๐๐	บาท
๑๗๘ .คุณวิสุทธิ์ - คุณตู่ จันทร์ศิริวัฒนา และครอบครัว	๒๐๐	บาท
๑๗๙ .คุณกิตติศักดิ์ - คุณประไพ ศรีสะอาด	๒๐๐	บาท
๑๘๐ .คุณสำราญ - คุณสมทรง เอกโพธิ์ และครอบครัว	๒๐๐	บาท
๑๘๑ .คุณณพพงศ์-คุณดวงพร วงศ์วีระเกียรติ	๒๐๐	บาท
๑๘๒ .รศ.ดร.พญ.สุธาทิพย์-ดร.ภูพงษ์ พงษ์เจริญ	๒๐๐	บาท
๑๘๓ .ดช.จิรายุ อยู่เย็น	๒๐๐	บาท
๑๘๔ .คุณอารีย์ สิงห์แก้ว	๒๐๐	บาท
๑๘๕ .คุณประจักษ์-คุณมณี ทองโชติ	๒๐๐	บาท
๑๘๖ .คุณบุญสม-คุณวิไลรัตน์-ดต.สุพจน์ จุโฬทก ดญ.สุภัทรา-ดช.ธีรภัทร จุโฬทก คุณศิกานต์ อินจำรูญ	๒๐๐	บาท
๑๘๗ .คุณประภาศรี อินทร	๒๐๐	บาท
๑๘๘ .คุณเพลิน อินทร	๒๐๐	บาท
๑๘๙ .คุณป้าสุภาพ อินทร	๒๐๐	บาท
๑๙๐ .คุณป้าศรีนวล อัศวะเดชาชาญยุทธ	๒๐๐	บาท
๑๙๑ .คุณคง	๒๐๐	บาท
๑๙๒ .คุณพยุงศักดิ์ มีสักขี	๒๐๐	บาท
๑๙๓ .คุณสรัญญา มีสักขี	๒๐๐	บาท
๑๙๔ .ดญ.อิสรา กิตติไชย	๒๐๐	บาท
๑๙๕ .คุณทยุต-คุณอรนุช-ดญ.บุสิตา-ดญ.ฐานิตา พืชกมุท	๒๐๐	บาท
๑๙๖ .คุณมณฑา ชยานันท์	๒๐๐	บาท

๑๙๗	.คุณจันทรา ชยานันท์	๒๐๐	บาท
๑๙๘	.ครอบครัววรรณรัตน์ ศิริไทย	๒๐๐	บาท
๑๙๙	.คุณมาลัย เย็นสถิตย์	๒๐๐	บาท
๒๐๐	.คุณณัฐธิดา เกิดแก้ว	๒๐๐	บาท
๒๐๑	.ครอบครัวประทุม ศิริไทย	๒๐๐	บาท
๒๐๒	.คุณแสงสุนันท์ ผการัตน์	๒๐๐	บาท
๒๐๓	.คุณธีรพงษ์ ลิ้สมบูรณ์วงศ์	๒๐๐	บาท
๒๐๔	.คุณทองใบ พานทอง	๒๐๐	บาท
๒๐๕	.คุณสันติ กมลปลื้ม	๒๐๐	บาท
๒๐๖	.คุณศศิญดา เพ็ชรดี	๒๐๐	บาท
๒๐๗	.คุณประทุมพร - คุณวงศธร จุลรัตน์	๒๐๐	บาท
๒๐๘	.อุบาสิกาพยุง ทรัพย์เมฆ	๑๐๐	บาท
๒๐๙	.อุบาสิกาประกอบ สุนาวี	๑๐๐	บาท
๒๑๐	.คุณยายจันทร์ กุดทอง	๑๐๐	บาท
๒๑๑	.คุณแก้ว - คุณลำพี ไสยจิตร์	๑๐๐	บาท
๒๑๒	.คุณจำรูญ สมมาตร์	๑๐๐	บาท
๒๑๓	.คุณสะอาด พูลสวัสดิ์	๑๐๐	บาท
๒๑๔	.คุณแม่จำเนียร สงขุนทด	๑๐๐	บาท
๒๑๕	.คุณพ่อนาค สงขุนทด	๑๐๐	บาท
๒๑๖	.คุณแม่พา พันธพัฒน์	๑๐๐	บาท
๒๑๗	.คุณชวนขวัญ-คุณสมเกียรติ สงขุนทด	๑๐๐	บาท
๒๑๘	.ด.ช.ภูริชกานต์-ด.ช.กิตติภณ สงขุนทด	๑๐๐	บาท
๒๑๙	.คุณสาง - คุณกรอบแก้ว เนียมขุนทด และครอบครัว	๑๐๐	บาท
๒๒๐	.คุณชัยวัฒน์ - คุณปราณี ศรีนอก และครอบครัว	๑๐๐	บาท
๒๒๑	.คุณราณี เทอดสุทธิรณภูมิ	๑๐๐	บาท
๒๒๒	.คุณอุดม ชูกลีบ	๑๐๐	บาท
๒๒๓	.คุณปทุม ภู่ทอง	๑๐๐	บาท

๒๒๔ .คุณทินรัตน์ จันทร์เกตุ ๑๐๐ บาท
๒๒๕ .คุณศรีจันทร์ นุตกำแหง ๑๐๐ บาท
๒๒๖ .คุณลัดดา ไทยพยัพ ๑๐๐ บาท
๒๒๗ .ครอบครัวคีรีวงค์ ๑๐๐ บาท
๒๒๘ .คุณพ่อบุญ – คุณแม่หนู – คุณสุดา มะลา ๑๐๐ บาท
๒๒๙ .คุณทวีป – คุณวาสนา – คุณกุลนันทน์ –
คุณณัฐณิชา ม่วงสนธิ์ ๑๐๐ บาท
๒๓๐ .คุณเอกลักษณ์ – คุณปลื้มกมล – ด.ช.ชนนท์ –
ด.ช.ชัยวโรตม์ ศิวิลัยกุล ๑๐๐ บาท
๒๓๑ .คุณคุณวิไล ก้านขาว ๑๐๐ บาท
๒๓๒ .คุณจันทร ใจท้ง ๑๐๐ บาท
๒๓๓ .คุณละมัย ก้านขาว ๑๐๐ บาท
๒๓๔ .คุณละอองดาว ทัดจันทึก ๑๐๐ บาท
๒๓๕ .คุณศุภิดา ศรีสนิท ๑๐๐ บาท
๒๓๖ .คุณสมคิด ศรีสนิท ๑๐๐ บาท
๒๓๗ .คุณดวงฤดี ศรีจันทร์ และครอบครัว (ลาบยโสธร) ๑๐๐ บาท
๒๓๘ .คุณจรัล แซ่เอ็ง อุทิศให้คุณคอย แซ่เอ็ง ๑๐๐ บาท
๒๓๙ .คุณพัชรินทร์ ธนะโสธร ๑๐๐ บาท
๒๔๐ .คุณนภดลพร – คุณศรัญญา –
ด.ช.จิรทีปต์ พลอยสวาท ๑๐๐ บาท
๒๔๑ .คุณพ่อทวี – คุณแม่จันทรา ศรีจันทร์ ๑๐๐ บาท
๒๔๒ .คุณสุวิน กฤษสุริยา และครอบครัว ๑๐๐ บาท
๒๔๓ .คุณณรงค์ศักดิ์ บางเพ็ชร, คุณรื่น –
คุณจักรพันธ์ ทองใบ, คุณศุภณัฐ ศีวิลัยกุล ๑๐๐ บาท
๒๔๔ .คุณนิพล – คุณทวีพร แสงป้อม ๑๐๐ บาท
๒๔๕ .คุณสายสนม พรรคเจริญ ๑๐๐ บาท
๒๔๖ .คุณมาลัย พูลศิลป์ ๑๐๐ บาท
๒๔๗ .คุณตุ๊ จันทร์สุข ๑๐๐ บาท

๒๔๘ .คุณน้อม ทองประเสริฐ	๑๐๐	บาท
๒๔๙ .คุณอุบล ประสานพรรณ	๑๐๐	บาท
๒๕๐ .คุณกอบแก้ว คำหอม	๑๐๐	บาท
๒๕๑ .คุณคำพลอย วงศ์วาสน์	๑๐๐	บาท
๒๕๒ .คุณทองเติม วงศ์ษา	๑๐๐	บาท
๒๕๓ .คุณอุทัย ไกรโพธิ์	๑๐๐	บาท
๒๕๔ .คุณจรูญ พวงแก้ว	๑๐๐	บาท
๒๕๕ .คุณชญาดา ขุมทรัพย์	๑๐๐	บาท
๒๕๖ .คุณสำรวย บุญประเสริฐ	๑๐๐	บาท
๒๕๗ .คุณยุพาพร พรหมพินิจ	๑๐๐	บาท
๒๕๘ .คุณน้อย เรืองนาม	๑๐๐	บาท
๒๕๙ .คุณตุณอุทัย มหาหิงษ์ และครอบครัว	๑๐๐	บาท
๒๖๐ .คุณจาฑิกุญ เมธาคุณวุฒิ	๑๐๐	บาท
๒๖๑ .คุณอดุลย์ – คุณอำพันธ์, คุณรังสรรค์ – ด.ญูสุนิสา – ด.ญ.นิชุดา สำรวยสินธุ์	๑๐๐	บาท
๒๖๒ .คุณระจิต นามบรรลือ	๑๐๐	บาท
๒๖๓ .จ.ส.อ.ทองทิพย์ – คุณรัตนา มะโนดุลย์ และครอบครัว	๑๐๐	บาท
๒๖๔ .คุณเพ็ญกิจ พุ่มสีใส และครอบครัว	๑๐๐	บาท
๒๖๕ .คุณอำนวย – คุณวันดี – คุณศิริลักษณ์ – คุณชัยพร สถาวร	๑๐๐	บาท
๒๖๖ .คุณชนนิกานต์ เชิดหิรัญกร	๑๐๐	บาท
๒๖๗ .คุณแสงสวัสดิ์ – คุณสายฝน – คุณพิมพ์นารา ระดมทอง	๑๐๐	บาท
๒๖๘ .คุณป้าบุปผา – คุณวัฒนชัย – คุณสุกัญญา สุดา	๑๐๐	บาท
๒๖๙ .คุณรักษ์ – คุณอารีย์ นิลทะรักษ์ และครอบครัว	๑๐๐	บาท
๒๗๐ .คุณวิวัฒน์ สุทธิธนานันท์	๑๐๐	บาท
๒๗๑ .คุณแก้วตา – คุณชัยฤทธิ์ เตมียงค์ และครอบครัว	๑๐๐	บาท

๒๗๒ .คุณพรพิษณุ – คุณจิดาภา ปั้นเพชร	๑๐๐	บาท
๒๗๓ .คุณกวิศรา ทองเหว	๑๐๐	บาท
๒๗๔ .คุณสมบัติ โพธิ์ทอง	๑๐๐	บาท
๒๗๕ .คุณเอก แสวงศิริผล	๑๐๐	บาท
๒๗๖ .คุณบุญทัน ภูหมื่น	๑๐๐	บาท
๒๗๗ .คุณจักรพงษ์ การุณอุทัยศิริ – คุณรุ่งอรุณ กลิ่นบัว	๑๐๐	บาท
๒๗๘ .คุณสุดารัตน์ เกิดป้อม	๑๐๐	บาท
๒๗๙ .คุณกัญญา เกิดป้อม	๑๐๐	บาท
๒๘๐ .คุณสุกิม สุวรรณทา	๑๐๐	บาท
๒๘๑ .คุณจิญาณพัตร์ ภัทราวุธ	๑๐๐	บาท
๒๘๒ .คุณวิโรจน์–คุณสมพงษ์ เอี่ยมไกรสร	๑๐๐	บาท
๒๘๓ .คุณสุรีรัตน์–คุณณัฐพล เอี่ยมไกรสร	๑๐๐	บาท
๒๘๔ .คุณเสวก–คุณจันทร์แรม พงษ์พฤกษ์	๑๐๐	บาท
๒๘๕ .คุณประนต–คุณจันทร ไกยสิทธิ์	๑๐๐	บาท
๒๘๖ .คุณชมภูนุช ผดุงรส	๑๐๐	บาท
๒๘๗ .คุณประทีป ศรีสำนอง	๑๐๐	บาท
๒๘๘ .คุณป้าสวัสดิ์ พูนศิลป์	๑๐๐	บาท
๒๘๙ .คุณประมวล เจริญหลาย	๑๐๐	บาท
๒๙๐ .คุณวิษณุ ประสพศักดิ์	๑๐๐	บาท
๒๙๑ .คุณอุไร ประสงค์ธรรม	๑๐๐	บาท
๒๙๒ .คุณนิจ–คุณอัฉรา จิตรนัย	๑๐๐	บาท
๒๙๓ .ร.ต.ประจวบ–คุณสำลี โพธิ์พืช	๑๐๐	บาท
๒๙๔ .คุณปลื้มจิต วิมลมาลา ร้านสมานมิตร ท่าเรือ	๑๐๐	บาท
๒๙๕ .คุณบุญช่วย แจ่มวงษ์	๑๐๐	บาท
๒๙๖ .คุณป้าสวง–คุณลุงระนอง บุญมาก	๑๐๐	บาท
๒๙๗ .คุณป้าบุญปลูก มงคลถิ่น	๑๐๐	บาท
๒๙๘ .คุณป้าเขียว งามภักดิ์	๑๐๐	บาท
๒๙๙ .คุณลุงผัน–คุณป้าจรินทร์ งามภักดิ์	๑๐๐	บาท

๓๐๐ .คุณประจวบ นาคเจือทอง	๑๐๐	บาท
๓๐๑ .คุณศิรินญา นาคเจือทอง	๑๐๐	บาท
๓๐๒ .คุณเฉลิมชัย สกุลสถาปัตย์	๑๐๐	บาท
๓๐๓ .คุณพลายงาม-คุณมลินี ปิ่นแก้ว	๑๐๐	บาท
๓๐๔ .คุณเชื่อ-คุณอรุณ ขุมจันทร์	๑๐๐	บาท
๓๐๕ .คุณลุงบรรเทิง-คุณป้าทัศนีย์ อาบวารี	๑๐๐	บาท
๓๐๖ .คุณลุงสนอง-คุณป้าบุญยืน บุญประกอบ	๑๐๐	บาท
๓๐๗ .คุณประทุม ช้างเนียม	๑๐๐	บาท
๓๐๘ .คุณป้าฉวี-คุณลุงอุดม ผดุงรส	๑๐๐	บาท
๓๐๙ .คุณสมจิตร สารีศูนย์	๑๐๐	บาท
๓๑๐ .คุณทองกร หอมจันทร์	๑๐๐	บาท
๓๑๑ .คุณพรศักดิ์-คุณกฤษณา ฉัตรไทย	๑๐๐	บาท
๓๑๒ .คุณออก จงศิริ	๑๐๐	บาท
๓๑๓ .คุณประสิทธิ พูลหิรัญ	๑๐๐	บาท
๓๑๔ .คุณเสาวรี วงดวง	๑๐๐	บาท
๓๑๕ .คุณเจียม ปลื้มภิรมย์	๑๐๐	บาท
๓๑๖ .คุณอัมพร วิสุทธิแสง	๑๐๐	บาท
๓๑๗ .คุณประทุม บุทโรจน์	๑๐๐	บาท
๓๑๘ .คุณศิริรัตน์ นาคเงินทอง	๑๐๐	บาท
๓๑๙ .นาวาตรีสุรวุฒิ ชยานันท์	๑๐๐	บาท
๓๒๐ .เรืออากาศตรีจารุวัตร์ ชยานันท์และครอบครัว	๑๐๐	บาท
๓๒๑ .คุณภิตินันท์ ชำนาญกิจ	๑๐๐	บาท
๓๒๒ .คุณวรพนธ์ ชำนาญกิจ	๑๐๐	บาท
๓๒๓ .คุณนิธิกานต์ ชำนาญกิจ	๑๐๐	บาท
๓๒๔ .คุณศักดิ์สิทธิ์ เที่ยงตรง	๑๐๐	บาท
๓๒๕ .คุณนุสรา ชยานันท์	๑๐๐	บาท
๓๒๖ .ดญ.เกษราพร ชยานันท์	๑๐๐	บาท
๓๒๗ .ดช.เจษฎาพร ชยานันท์	๑๐๐	บาท

๓๒๘ .คุณป้าตุ๋ย พันธ์จุล	๑๐๐	บาท
๓๒๙ .คุณยายประดับ ตรีจักร์	๑๐๐	บาท
๓๓๐ .คุณครูนิภา ตรีจักร์	๑๐๐	บาท
๓๓๑ .คุณหทัยชนก สาระบูรณ์	๑๐๐	บาท
๓๓๒ .คุณทวัฒน์ ขุนชนะ	๑๐๐	บาท
๓๓๓ .คุณอภิรักษ์ ตรีจักร์	๑๐๐	บาท
๓๓๔ .คุณรัชนีวรรณ ตรีจักร์	๑๐๐	บาท
๓๓๕ .ดญ.ปรีญาพรรณ ตรีจักร์	๑๐๐	บาท
๓๓๖ .คุณสมพิศ พึ่งสละ	๑๐๐	บาท
๓๓๗ .ดช.รัตนชาติ พึ่งสละ	๑๐๐	บาท
๓๓๘ .คุณชนิตา พึ่งสละ	๑๐๐	บาท
๓๓๙ .คุณสนอง สาลี	๑๐๐	บาท
๓๔๐ .คุณสมพิศ รักไทย	๑๐๐	บาท
๓๔๑ .พระชลิต เตชพโล	๑๐๐	บาท
๓๔๒ .คุณคณิต ภาสะฐิติ	๑๐๐	บาท
๓๔๓ .ร้านชัยวัฒฯ ค้าของเก่า บ้านหมอ – คุณกันตา ชาญโชคประเสริฐ	๙๐	บาท
๓๔๔ .คุณปู่แกะ – คุณย่าบาง นิลทะรักษ์	๖๐	บาท
๓๔๕ .คุณภุชง–คุณปราณี ดาราผ่อง	๕๐	บาท
๓๔๖ .คุณปราณัฐ บุญมาก	๕๐	บาท
๓๔๗ .คุณทับทิม ศรียานุเคราะห์	๕๐	บาท
๓๔๘ .คุณประดับ เจริญถ้อย	๕๐	บาท
๓๔๙ .คุณป้าบุญเรือน แสนสุข	๕๐	บาท
๓๕๐ .คุณป้าสำอางค์ พรหมสุริยันต์	๕๐	บาท
๓๕๑ .คุณป้าตะลิบ สวนมะลิ	๕๐	บาท
๓๕๒ .คุณลุงประจวบ–คุณป้าอนันต์ พนาวาส	๕๐	บาท
๓๕๓ .คุณป้าเนียม เจริญถ้อย	๕๐	บาท
๓๕๔ .คุณป้ายินดี แจ้งพร	๕๐	บาท

๓๕๕ .คุณเพชรรัตน์ มนต์ฤๅษี	๕๐	บาท
๓๕๖ .คุณกฤษดา สุขสมศรี	๕๐	บาท
๓๕๗ .คุณกฤษณะ สุขสมศรี	๕๐	บาท
๓๕๘ .คุณเล็ก อาบโพกสูง	๕๐	บาท
๓๕๙ .คุณประภาศรี โต๊ะเงิน และครอบครัว	๕๐	บาท
๓๖๐ .คุณศุภชัย เพิ่มชาติ	๕๐	บาท
๓๖๑ .คุณเบญจา เกิดแจ่ม และครอบครัว	๔๐	บาท
๓๖๒ .คุณป้าไฉน บุญมาก	๔๐	บาท
๓๖๓ .คุณอวยพร เหลายา	๔๐	บาท
๓๖๔ .คุณชวโรจน์ ประภาตนันท์	๔๐	บาท
๓๖๕ .คุณจำนงค์ พฤกษชาติ	๔๐	บาท
๓๖๖ .คุณสมดุลย์ คำพิพจน์	๔๐	บาท
๓๖๗ .คุณกิตติพงษ์ เค้พวง	๓๐	บาท
๓๖๘ .คุณกัลยากร จุดสุภาพ	๒๐	บาท
๓๖๙ .คุณรัฐภูมิ บุตรดี	๒๐	บาท
๓๗๐ .คุณย่าบุญช่วย เผ่าอินจันทร์	๒๐	บาท
๓๗๑ .คุณบุญสม สัมพันธมิตร	๒๐	บาท
๓๗๒ .คุณป้าทองพูล วัฒนะ	๒๐	บาท
๓๗๓ .คุณสายหยุด ประสงค์ธรรม	๒๐	บาท
๓๗๔ .คุณจำปา พูลศิลป์	๒๐	บาท
๓๗๕ .คุณกมล ฉัตร์ไทย	๒๐	บาท
๓๗๖ .ดช.เดชาธร สุขสมศรี	๒๐	บาท
๓๗๗ .คุณเสมอ เจริญถ้อย	๒๐	บาท
๓๗๘ .คุณลำยอง แสงกนึก	๓	บาท
รวมทั้งสิ้น	**๑๓๗,๖๑๓**	**บาท**

ผู้มีจิตศรัทธาจะร่วมสร้าง

พระมหาเจดีย์ศรีอยุธยา สัมมาสัมโพธิญาณ

สามารถร่วมทำบุญ โดยสามารถนำเงินเข้าบัญชี

วัดบึงลัฏฐิวัน ธนาคารกรุงไทย สาขาท่าลาน

เลขบัญชี ๑๓๖-๑-๑๗๑๔๙-๙

หรือ **ส่งธนาณัติไปรษณีย์ท่าลาน สั่งจ่าย**

วัดบึงลัฏฐิวัน ตำบลท่าหลวง อำเภอท่าเรือ

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๘๒๗๐

หรือติดต่อสอบถามรายละเอียดได้ที่

โทรศัพท์ / โทรสาร ๐-๓๕๘๐-๒๕๕๙

หรือสอบถามที่ สถานีวิทยุกระจายเสียงพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

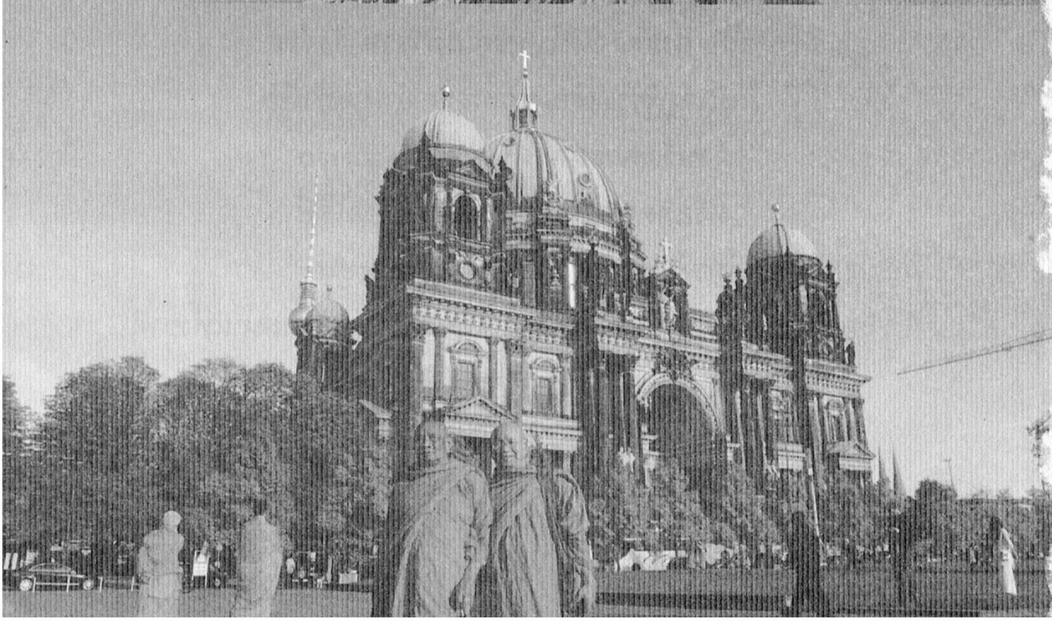
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

แห่งที่ ๑ วัดบึงลัฏฐิวัน โทรศัพท์ ๐-๓๕๓๔-๒๒๖๓

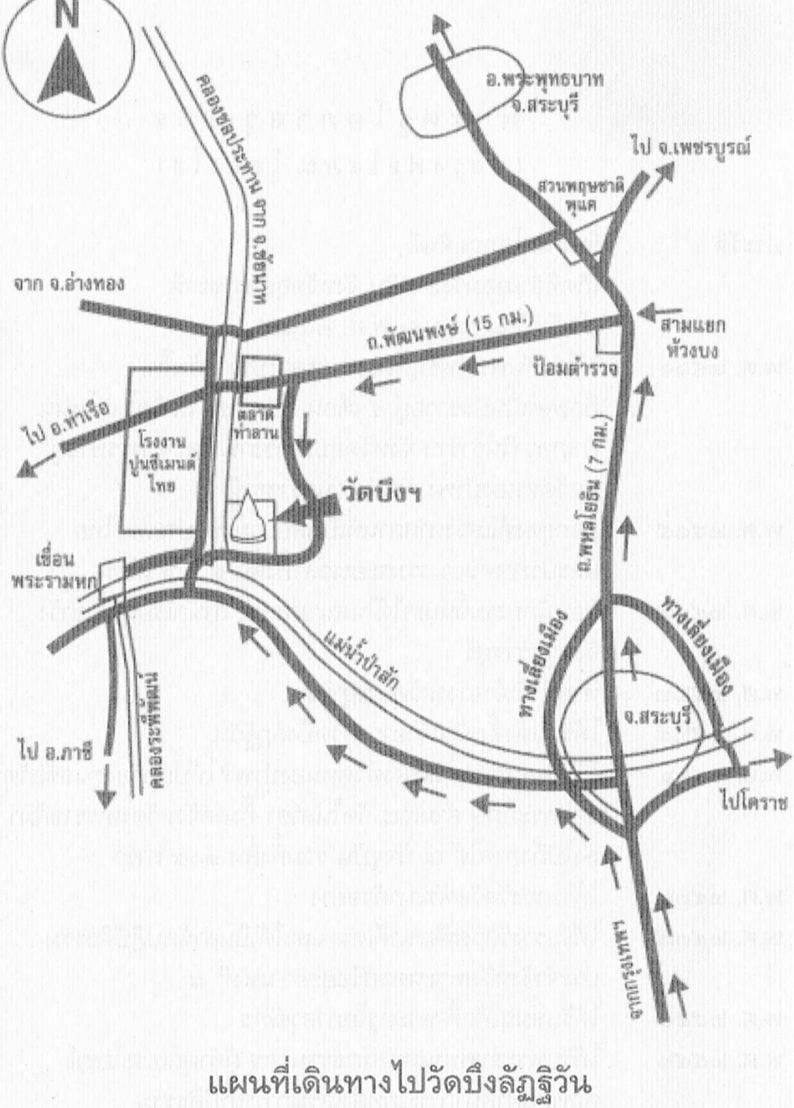

ประชุมพระธรรมทูต
ณ ประเทศเยอรมันนี

แผนที่เดินทางไปวัดบึงลัฏฐิวัน

ตำบลท่าหลวง อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

โทรศัพท์ ๐-๓๕๓๔-๑๘๓๙, ๐๘-๙๒๐๑-๑๔๗๔

พระครูโอภาสวุฒิกร
(หลวงพ่อโสภณ โอภาโส)

ประวัติ	ชื่อเดิม โสภณ จันดี เกิดที่อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๙
พ.ศ. ๒๕๑๑	ได้พบกับพระโพธิญาณเถร (หลวงปู่ชา สุภัทโท) ถือเพศเป็นปะขาวอยู่ ๕ เดือน อุปสมบท ณ วัดโนนโหนน อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี และจำพรรษาอยู่ ณ วัดหนองป่าพง จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. ๒๕๑๕	ออกธุดงค์แสวงหาสถานที่เป็นสัปปายะทั่วประเทศไทย และประเทศลาว รวมระยะเวลาทั้งสิ้น ๕ ปี ๖ เดือน
พ.ศ. ๒๕๑๗	สอบนักธรรมชั้นเอกได้ในสนามหลวง สำนักเรียนวัดเขาวัง จังหวัดราชบุรี
พ.ศ. ๒๕๒๒	ทำหน้าที่เจ้าอาวาสวัดบึงลัฏฐิวัน
พ.ศ. ๒๕๒๔	ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดบึงลัฏฐิวัน
พ.ศ. ๒๕๓๖	ได้รับมอบจากคณะสงฆ์วัดหนองป่าพง ให้ปกครองดูแลข้อวัตร ของพระภิกษุ สามเณร วัดในสาขา ตั้งแต่จังหวัดนครราชสีมา ลงไปถึงภาคใต้ ณ ปัจจุบัน รวมทั้งสิ้น ๑๐๙ สาขา
พ.ศ. ๒๕๓๖	ได้รับรางวัลวัดพัฒนาตัวอย่าง
พ.ศ. ๒๕๓๗	ได้รับรางวัลวัดพัฒนาดีเด่น และได้เป็นสำนักปฏิบัติธรรม ประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แห่งที่ ๘
พ.ศ. ๒๕๕๐	ได้รับสมณศักดิ์ พระครูโอภาสวุฒิกร
พ.ศ. ๒๕๕๒	ได้รับพระราชทานเสาเสมาธรรมจักร ผู้ทำคุณประโยชน์ ต่อพุทธศาสนา ประเภทส่งเสริมการปฏิบัติธรรม
พ.ศ. ๒๕๕๔	กำลังดำเนินการก่อสร้างพระมหาเจดีย์ศรีอยุธยา สัมมาสัมโพธิญาณ มูลค่า ๕๕ ล้านบาท
พ.ศ. ๒๕๕๖	เป็นพระธรรมทูตเผยแผ่พระพุทธศาสนา ณ ประเทศอังกฤษ และทวีปยุโรป